

NÁMA HATTA

jaro 2019 • časopis hnutí Hare Krišna

Revoluce
Jak poznat Krišnu?
Témata pro dospělé
Love You America! :-)

Mahá abhišék 2019

Obsah

SERIÁL

4

„What is the Difficulty?“

- Šruta Kírti dás

PŘEDNÁŠKA

8

Jak poznat Krišnu?

- Śrīla Prabhupáda

VĚDA

12

Vědecké základy vědomí

Krišny 4

- Bhakti Svarúpa

Dámódara Svámí

SPOLEČNOST

15

Revoluce

- Vradža Kišór dás

FOTOREPORTÁŽ

18

Mahá abhišek 2019

VZDĚLÁVÁNÍ

22

Témata pro dospělé 18

- Aruddha déví dásí

REPORTÁŽ

27

Love You America! :-)

- Rádhiká Sundarí déví dásí

ROZHOVOR

32

Jen se modlím k Pánu

Džagannáthovi

- Rádhiká Sundarí déví dásí

ŠÁSTRA

34

Śrīmad Bhágavatam 11.14.

- Śrīla Vjásadéva

VEGETARIÁNSTVÍ

38

O jedení masa

- Jean Jacques Rousseau

RECEPT

40

Kvěťákový krém s tofu

- bhakta Petr Malý

zakladatel-áčárja Śrī Śrīmad A. Č.
Bhaktivédánta Svámí Prabhupáda
Mezinárodní společnost pro vědomí Krišny

Vydavatel

CENTRUM PRO VĚDESKÁ STUDIA
Lužce 48, Karlštejn 267 18
www.harekrsna.cz
www.harekrsna-luzce.cz
www.govindashop.cz
www.govinda.cz

REDAKTORKA: Džalángi déví dásí
736 245 446, jalangi@email.cz

SAZBA: Madhu Pandit dás

KOREKTURY: Hémalatá Thákuráni déví dásí

PŘEDPLATNE: Íšání déví dásí
774 919 977, jimkrupicka@gmail.cz

SPOLUPRACOVALI:

ANANTA VRINDÁVAN DÁS, BHAKTA ANTONÍN PAVELKA, BHAKTA BOB VARGA, BHAKTIN DORIS DRIENOVÁ, DŽAJ GURUDÉV DÁS, HARI & VRINDAVAN PHOTOGRAPHY, BHAKTA JAN DRYÁK, BHAKTA JAN MAREŠ, KAVITÁ DÉVÍ DÁSÍ, KÁŠJA DÁS, KAVITÁ DÉVÍ DÁSÍ, LOMANCITA DÁS, MADHU MANGAL DÁS, MADHUSUDANA DÁS, MATÍ DÉVÍ DÁSÍ, NILA MADHAVA DÁS, BHAKTA OLDRICH JANOTA, PADA PANKADŽA DÁS, PRÁNANÁTHA HARI DÁS, PREMA VILÁS DÁS, PRAHLÁD NRISINHA DÁS, PUNJA PÁLAKA DÁS, RÁSABIHÁRÍ DÉVÍ DÁSÍ, RATNAMÁLA DÉVÍ DÁSÍ, BHAKTIN VALERIE ČUŽNĚTOVÁ, VIDJÁGATI DÁS

V časopise jsou použity obrazové podklady z BBT
Čtvrtletník Nāma Hatta, 23. ročník, č. 1
Vydáno jaro 2019
Registrační číslo MK ČR E 16036

Príspevky na vydávání časopisu můžete zasílat na adresu vydavatele nebo na účet časopisu:
2401331184 / 2010

Kde nás najdete

Centrum pro védská studia,
Lužce 48, Karlštejn, 267 18
tel. 311 516 558, 736 107 009
www.harekrsna-luzce.cz

Farma Krišnúv dvůr,
Městečko u Benešova č. 1,
Postupice, 257 01,
tel. 317 796 008, 603 700 512
www.krisnuvdvur.cz

**Hare Krišna centrum
Harinám Mandir,**
Zenklova 107, Praha 8, 180 00,
tel. 603 205 991
facebook.com/harinama.mandir

**Kazatelské centrum
Prabhupád bhavan,**
Durdřákova 34, Brno sever, 613 00
tel. 604 472 982, 731 445 474
www.bhavan.cz

Náma Hatta centrum Čakra,
Lutotín 7, Kostelec na Hané,
798 41
tel. 731 154 233

Kazatelské centrum Hari-dhám,
tel. 603 958 447
www.haridham.cz

Farma Nava Gókula,
Skavsko 518, Morkovice-Slížany
tel. 605 732 154

**VEGETARIÁNSKÉ RESTAURACE
Góvinda,** Soukenická 27, Praha 1
tel. 605 700 872
www.govindarestaurace.cz

Góvinda, Na hrázi 5, Praha 8
tel. 284 823 805
www.govinda-vegclub.cz

Balaráma, Orlická 9, Praha 3
tel. 222 947 365
www.balarama.cz

Góvinda, Husova 464, Benešov
tel: 731 761 831
www.govindabene.cz

Hare Krišna,

komentář Šríly Prabhupády k popisu příjezdu Šrí Krišny do Dváraky v 1. zpěvu Šrímad Bhágavatamu mě znovu donutil žasnout nad jeho genialitou.

Píše tam: „Existuje třída lidí, kteří budou pít za každou cenu, a zkušenost je taková, že zákaz prodeje alkoholu ve velkých městech vedl k nezákonnému pašování vína. Podobně lidé, kteří nejsou uspokojeni doma, potřebují zvláštní ústupek, a pokud nemohou mít prostitutku, budou tito nízcí lidé nutit k prostituci jiné ženy.“

Prabhupáda opět dokazuje, že nežije v nějaké abstraktní utopii. Naopak, že vidí realitu takovou, jaká je. Řešení nehledá v zákazech a legálním omezení, ale v proměně společnosti.

Říká: „Skutečnou nápravou je osvětit všechny lidi tak, aby se z nich stali oddaní Pána. To zamezí všem druhům životního úpadku.“

Tímto způsobem Šrí Krišna dává šanci všem podmíněným duším naučit se milovat Ho bez nějakého nátlaku. V každé době, v každé zemi. Tady a teď.

Představte si společnost, kde jsou lidé nuceni vzdát se svých špatných návyků, přičemž ale dál zůstávají na hrubé materiální úrovni. To by nejspíš vyvolalo jen spoustu znepokojení a rozruchu ve společnosti. Navíc by se v tomto donucování mohli vyžívat lidé sami zas až ne tak docela duchovně pokročilí.

Podobných podivných pokusů o násilnou reformu lidstvo zažilo již několik. A výsledkem bylo vždy jen další zbytečné násilí.

Šrí Krišna ve své nekonečné lásce k živým bytostem však nabízí něco úplně

jiného. Každého umísťuje do situace, ve které se může dobrovolně a sám rozhodnout, chce-li Jeho, nebo materiální existenci. Chce-li se dát cestou uspokojování vlastních smyslů, nebo blažené služby Nejvyššímu Pánu.

Na pomoc k rozhodování posílá své čisté oddané, jemné duše se srdcem plným lásky. Oni pak vysvětlují a učí ostatní vědě bhakti jógy, jógy lásky k Nejvyššímu Pánu.

Dávají jim milost v podobě lahodného prasádam, extatických kirtanů, srdce očišťujícího vyprávění o zábovách Šrí Krišny a Jeho oddaných. Nabízejí jim společnost labutím podobných osob se vznešenými ideály a čistým charakterem.

A každý se pak už může rozhodnout sám. Radostně a bez nucení. Protože srdci neporučíš. Protože tohle je láska...

Vaše služebnice
Džalángí déví dásí

Zveme vás!

na **středeční program** v Góvindě,
od 18 hodin – Soukenická 27, Praha 1

na **nedělní hostinu** v chrámu Lužce,
od 14 hodin – Lužce 48, Karlštejn

a do dalších chrámů, středisek a restaurací hnutí
Hare Krišna po celé České republice

Dobrá, pojďme si dát prasádam

19. února 1975, let se společností Venezuela Airlines do Caracasu, Venezuela

Šríla Prabhupáda zapůsobil na každého, kdo se ocitl v jeho blízkosti. Cestování s ním bylo vždy zážitkem plným poučení. Při návštěvách různých chrámů bylo podivuhodné sledovat, jak pozvedal mysl všech do duchovní oblasti.

Pobývat s ním v letadlech a na letištích nabízelo nicméně další příležitosti. Sledoval jsem, jak proměňuje životy i těch, kteří o něm nic nevěděli. Muselo to být způsobeno tím, co z něj vyzařovalo.

Jednou kolemjdoucí letuška poznamenala: „Ten muž vypadá úžasně.“ Jiné se ptaly, co by pro něj mohly udělat.

Jedna příhoda v letadle společ-

dala sáček plný burisonů, který na tuto cestu připravila.

„Dobrá, pojďme si dát prasádam,“ řekl Šríla Prabhupáda krátce po startu.

„Přejete si to, co se podává v letadle?“ zeptal jsem se.

„Ne, ne!“ odpověděl ihned. „Máme naše vlastní prasádam. To stačí.“

Nepožádal jsem o talíř. Sklopil jsem jen stolek, rozbil hliníkovou fólii a položil burisony před mého duchovního učitele. Prabhupáda se hned pustil do jídla. Přestože to

Byla to jedna z mnoha vlastností, které jsem obdivoval.

Vzal jsem si burisony od Jeho Božské Milosti a roztrhl fólii. Jednu polovinu jsem si ponechal a zbytek dal Paramahansovi Svámimu. Šťastně jsme se pustili do zbytků Prabhupádova jídla, když vtom se mladá letuška, která procházela uličkou, spontánně natáhla přes Paramahansu a hmatla rukou do mého mahá prasádam. Popadla hrst burisonů a dala si je do úst.

„Ale to je velmi dobré!“ zvolala. „Co to je?“

„To jsou burisony,“ řekl jsem, poněkud vyvedený z rovnováhy. „Vyrobí se to z rýže.“

Šríla Prabhupáda sledoval letušku s širokým úsměvem.

„Jú, to je pochoutka!“ zvolala letuška znovu.

„Jsem rád, že vám to chutná,“ řekl jsem, pořád ještě trochu šokován jejím počínáním.

„Máte k jídlu ještě něco jiného?“ zeptala se.

„Víte, my jsme vegetariáni,“ vysvětloval jsem. „Můžeme jíst jediné tak nějaké ovoce.“

„Zajdu do první třídy a přinesu vám koš ovoce,“ odpověděla s vervou.

Za okamžik se vrátila s ovocem a noží a znovu se zeptala, zda nám může donést ještě něco. Otočil jsem se k Prabhupádovi a zeptal se: „Přál byste si mléko?“

„Ano, horké mléko,“ řekl.

„Dobrá,“ řekl jsem letušce. „On si dá horké mléko a my bychom si ho dali také.“ Rychle odkráčela do první třídy a vrátila se s horkým mlékem.

Prabhupáda tentokrát s mahá prasádam spokojený nebyl

nosti Venezuela Airlines zůstává přesto jedinečná. Šríla Prabhupáda, Paramahansa Svámí, Nitái dás a já jsme cestovali z Mexiko City do Caracasu. Nepřipravil jsem pro tento let žádné prasádam, ale těsně před nastoupením do letadla mi jedna indická vaišnaví po-

byla malá porce, snědl jenom asi polovinu. Aniž by pak na mě třeba i jen pohlédl, řekl: „Dobrá, teď si to můžeš vzít ty.“

To bylo požehnání, které jsme pokaždé dychtivě očekávali. Šríla Prabhupáda se o svůj doprovod staral vždy velmi pečlivě.

Šríla Prabhupáda mnohokrát přednášel o Nadduši, přebývajícím v srdci každé živé bytosti. Přesto jsem až do tohoto dne přítomnost Nadduše nezakusil. Byl jsem přesvědčen, že pouze Nadduše v srdci té letušky ji mohla inspiro-

vat, aby jednala tak neprofesionálním způsobem.

Oddaní mi občas nabízeli peníze, aby mohli ochutnat zbytky Prabhupádova jídla, ale já jsem je nikdy nepřijal. Žadonili o příležitost prokázat osobní službu. A hle, tady byla

letuška, která odvážně vykročila tam, kam bez milosti Krišny a Jeho čistého oddaného nikdy nikdo dosud nedošel.

Šrílo Prabhupádo, děkujeme, že jste rozdával svoji milost všem živým bytostem, které se s Vámi setkaly!

Musíte Božstva uctívat prvotřídně!

19. února 1975, Caracas, Venezuela

Když Šríla Prabhupáda dorazil do chrámu v Caracasu, opakovala se stejná historie jako po jeho příjezdu do Mexiko City. Prabhupáda šel na daršan k Božstvům a poté ve svém pokoji ochutnal mahá prasádam.

„Ta puri jsou příšerná,“ zhodnotil to Šríla Prabhupáda i tentokrát.

„A zelenina je hrozná. Toto prasádam není dobré. Uctívání Božstev musí být prvotřídní. Musíte Božstva uctívat velmi dobře!“

Podobně jako v Mexiko City mě to zaskočilo. Nebylo obvyklé, aby Šríla Prabhupáda káral své žáky za špatné uctívání Božstev. Ale ať tak či tak, vždy své mladé žáky laskavě povzbuzoval, aby dělali pokroky na duchovní cestě.

Nikdy se nestalo, že by se na nás rozzlobil a zavrhl nás. Vždy zdůrazňoval důležitost toho, abychom svoji službu vykonávali pečlivě a pozorně. A takovým příkladem nám náš milovaný duchovní učitel i byl. Všechno vykonával s nejvyšší pozorností a oddaností Pánu.

Šrílu Prabhupádu pobyt v této části světa těšil a upřímnost zdejších oddaných na něj udělala velký dojem. Já jsem si rovněž pobyt v chrámu v Caracasu užíval, protože jsem tam několik měsíců žil poté, co jsem poprvé opustil osobní službu Šrílovi Prabhupádovi v lednu

1974. Dobře jsem znal většinu tamních oddaných a cítil jsem se tam jako doma.

Po příchodu do chrámové místnosti usedl Šríla Prabhupáda na vjásásan. Když kirtan začal, stál jsem před ním. Jak oddaní zpívali, začal jsem se rozhlížet po všech těch známých tvářích kolem. Těšilo mě, že mě vidí jako Prabhupádova osobního služebníka. Stál jsem a usmíval se od ucha k uchu, když vtom mě něco udeřilo do hlavy. Otočil jsem se a uviděl Šrílu Prabhupádu. Byl teď bosý.

Sundal si ponožky, sroloval je do koule a hodil mi je na hlavu. Sundávat Prabhupádovi ponožky bylo mojí službou, ale jak jsem se nechal unést, nevšiml jsem si, že je Prabhupáda chce sundat, protože v chrámu bylo horko. Za moje poblouznění mi udělil laskavé požehnání.

Šrílo Prabhupádo, založil jste velkou rodinu vaišnavů. Jste štědrý otec a dědeček desítek tisíců oddaných Pána Krišny. Velice laskavě jste umožnil Vaším následovníkům jezdit do celého světa, přijímat daršan Nejvyšší Osobnosti Božství a užívat si společnosti přátel a rodiny. To je jeden z velkých dodatečných benefitů členů Vaší společnosti ISKCON. Prosím, dovolte tomuto martnotratnému

synovi, aby zůstal v této Vaší rodině napořád.

Poučoval jste nás, že distribuci knih a uctívání Božstev musíme

Šríla Prabhupáda se o svůj doprovod vždy velice pečlivě staral

vykonávat ruku v ruce. Vaše knihy inspirují a poučují nás, jak sloužit Krišnovi. Uctívání Božstev nám umožňuje provádět praktickou oddanou službu. Božstva jsou původním kořenem této vaišnavské rodiny. Bez Nich jsme ztraceni. Vaše knihy jsou přitažlivé, vřelé pozvání, abychom přišli a osobně Božstvům sloužili.

Musíš odevzdat všechno

Šríla Prabhupáda přicestoval do Miami po dvou úžasných týdnech strávených v Mexiko

City a Caracasu ve Venezuele. Přebýval v chatce vedle chrámu. Tato chatka byla normálně příbytkem jednoho manželského páru. Stěny zdobily plakáty devocionálních obrázků z Prabhupádových knih. Když jsme s Prabhupádou vešli do stavení, všiml si jednoho konkrétního plakátu, na němž Krišna seděl na válečném voze a Ardžuna stál vedle Něj a levou rukou si držel čelo. Vypadal velmi ztrápeně (ilustrace z Bhagavad-gíty takové, jaká je).

Šríla Prabhupáda se rozesmál. „Ano, tenhle obrázek mám velmi rád. Je velmi poučný.“

Aniž bych si byl vědom souvislostí, které to má s mým životem, naivně jsem vyzvídal: „A co je na tom obrázku, Prabhupádo?“

Prabhupáda mi viděl až do duše a odpověděl: „Krišna tam právě říká Ardžunovi ‚Musíš odevzdat všechno.‘ Říká mu: ‚Odevzdej celou svoji rodinu. Musíš je zabít. Musíš zabít členy své rodiny.‘ O tom to je. Musíme být připraveni odevzdat Krišnovi všechno a udělat to, co si Krišna přeje. Musíš být připravený odevzdat svoji ženu, děti, všechno. A nejen to, musíš být připravený své příbuzné zabít, pokud si to Krišna bude přát. Toto znamená být oddaným. Oddaný je připravený pro Krišnu zabít své příbuzné. Ardžuna je k tomu připravený. Musí to přijmout. Pak bude všechno v pořádku. Jako oddaní musíme být připraveni odevzdat všechny své příbuzenské vztahy.“

V tom okamžiku mě zaplavil můj vnitřní zmatek, stále jsem vnímal sebe sama jako novomanžela

s nádherným malým chlapečkem. V té době jsem teprve vplouval do rodinného života, a rozhodně jsem nebyl připravený se své rodiny vzdát, natož je zabít. Takový požadavek odevzdanosti byl na mě příliš extrémní. Vzdal jsem to s tím, že tomuhle zatím nedokážu porozumět. Zavalen vlastní nevědomostí, s očima sklopenýma k zemi, jsem tiše odpověděl: „Ano, Šrílo Prabhupádo.“

Poté, co mi Prabhupáda vysvětlil obrázek, pokračoval dál do chatky. Pustil jsem se do vybalování jeho kufru a zvažoval přitom jeho cenný pokyn.

Po potěšení z rodinných pout jsem toužil. Představa, že bych měl opustit svého právě narozeného syna a mladou ženu, mě mučila.

Způsob, jakým Jeho Božská Milost vysvětlila Ardžunovo dilema, byl naprosto objektivní. Šríla Prabhupáda byl mistr. Neříkal mi, abych svoji rodinu opustil, pouze mě jemně vedl k tomu, abych došel k vlastnímu závěru. Nic v jeho hlase neprozrazovalo, že se tu jedná o moji situaci, přesto mi bylo jasné, že právě toto je moje největší dilema.

Byl jsem ke své rodině připoutaný a rozhodnutý s ní zůstat. Šríla Prabhupáda mě filozoficky připravoval na důležité rozhodnutí, které mělo přijít v blízké budoucnosti.

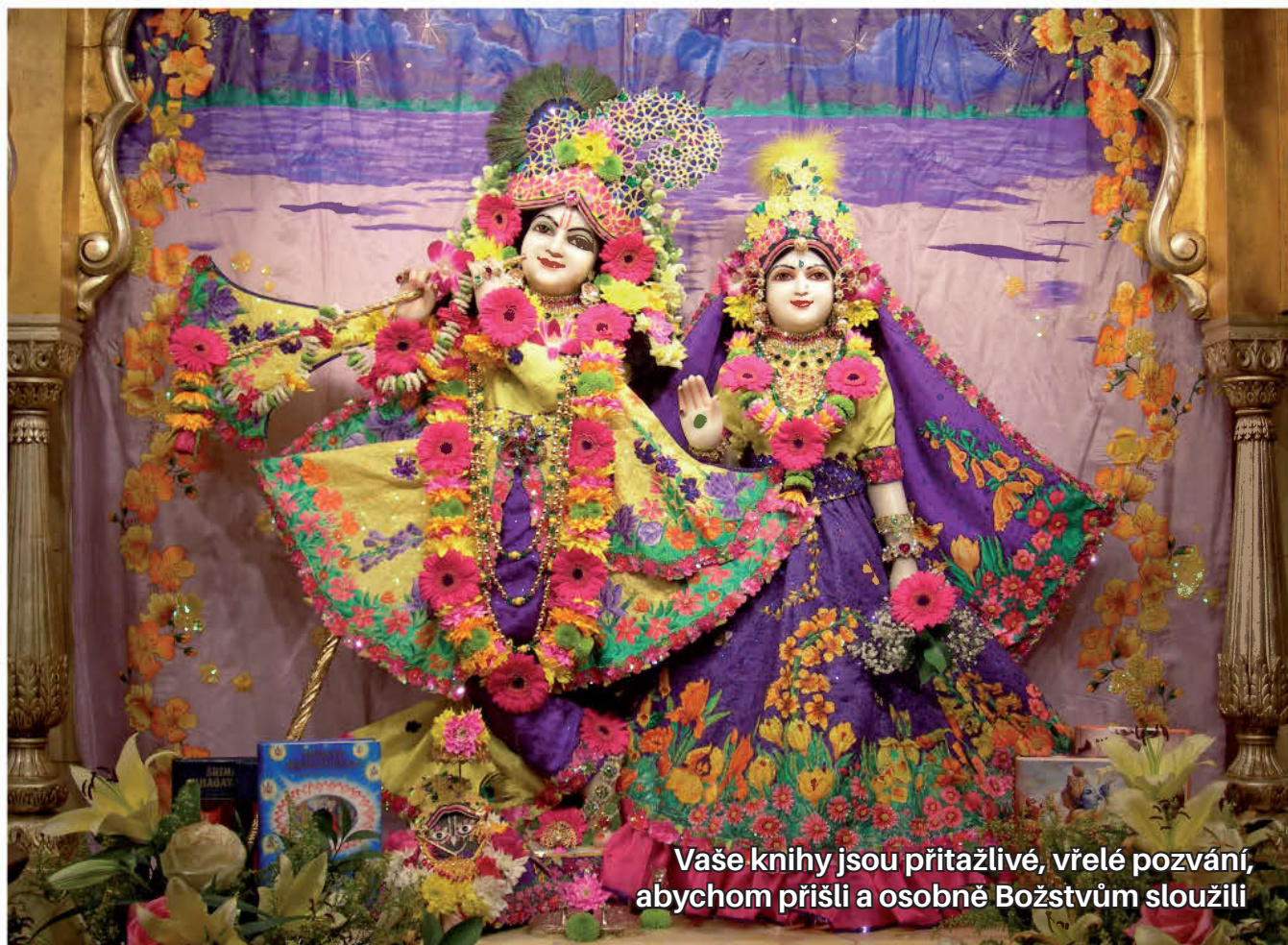
Zapsal jsem se do armády Šríly Prabhupády. Misto Strýčka Sama na verbiřském plakátu na nás prstem ukazoval Prabhupáda s výzvou: „Krišna tě chce!“ Byli jsme ve válce s májou. Šríla Prabhupáda,

25. února 1975, ISKCON Miami

náš velitel a náčelník, nás vyzýval, abychom použili opatření pro výjimečný stav. Od nás, dobrovolných bojovníků, to vyžadovalo velkou osobní oběť. Mohli jsme zvolit kazatelskou práci v první linii nebo se zapojit do podpory z týlu. V mém případě to znamenalo osobní službu Šrílovi Prabhupádovi a pro mnoho jiných to znamenalo dlouhé hodiny na sankirtanu.

Únava z bitvy s májou přispěla k tomu, že jsem si uvědomil, že tato válka rozhodně neskončila. V každém případě mi bylo jasné, že jeden pokus odevzdat se Krišnovi nestačí. Zázračný prostředek na zbavení se všeho stresu okamžitým, úplným uvědoměním si Krišny se mi osobně nezdál již proveditelný. Dokázal jsem učinit to úžasné rozhodnutí zůstat na správném místě u lotosových nohou Šríly Prabhupády, ale to neznamenovalo, že by moje mysl byla ochotná sloužit jako rukojmí mé inteligenci. Můj rozum každodenně bojoval s mojí vzpurnou myslí. V minulosti měla tahle bitva vždy za následek, že jsem onemocněl.

Ubezpečoval jsem se teď tím, že moje rodina bude zajištěná v chrámu na Havaji. Nebylo to stejné, jako kdybych je opustil. Byl jsem prostě povolán na cestu vrcholné důležitosti. Po odjezdu z Havaje jsem byl se Šrílou Prabhupádou na cestách teprve druhý týden. Utěšoval jsem se, že až Jeho Božská Milost odjede ze Spojených států, vrátí se do milujícího náručí své rodiny. Koneckonců, dohoda s Paramahansou Svámím, Prabhupádovým

**Vaše knihy jsou přitažlivé, vřelé pozvání,
abychom přišli a osobně Božstvům sloužili**

tajemníkem, zněla, že na cestu po Indii bude Prabhupádovým služebníkem Nanda Kumár. Velmi jsem na tomto plánu lpěl.

Nicméně se zdálo, že mě Šríla Prabhupáda připravuje na ještě hlubší milující službu, když mi dává ponaučení na jiné úrovni. Dával mi příležitost odevzdat se Křišnovi a zůstat s ním jako jeho osobní služebník. Jako kdyby mi říkal, ať se vzdám své připoutanosti k rodině a jsem i nadále jeho osobním služebníkem. Při našem pobytu v Miami již k tomu nic dalšího neřekl. Ani já jsem se o tom raději již nezmiňoval.

Šríla Prabhupáda, vždy stoprocentně si vědomý Křišny, nás stále učil, jak se odevzdat Křišnovi a vyhlásit válku iluzi. Já, na druhou stranu, jsem si vědomý Křišny nebyl. Neměl jsem skutečnou vizi, jen krátké vhledy, a bylo proto pro mě těž-

ké zůstat v palbě. Bylo těžké vytrvat v přední frontové linii. Byl jsem unavený a potřeboval jsem oddech, nějaké smyslové uspokojení. Ačkoliv jsem nesmírně oceňoval možnost být se Šrílou Prabhupádu, mé smysly mě stále znepokojovaly. Stále jsem hledal nějaký způsob, jak je pacifikovat. Bez ohledu na to, kde jsme byli, jsem vždy toužil jet zase do nějakého dalšího chrámu. Nedokázal jsem zůstat v klidu, stále jsem si sliboval, že štěstí čeká již za nejbližším rohem, takže jsem byl stále na cestách.

Tak či onak, bez ohledu na moji přelétavou povahu se mnou byl Šríla Prabhupáda jako se služebníkem spokojený. To je důležitá skutečnost. Šríla Prabhupáda byl spokojený se vším, co Křišna poskytoval. Naštěstí mě nezavrhl. Bez ohledu na všechna moje selhání mě nikdy nevyzval, abych osobní

službu u něj opustil a dělal něco jiného. Dovolil mi zůstat u jeho lotosových nohou a poskytovat mu intimní službu, bez ohledu na to, jak rozrušenou mysl jsem měl. V masírování jemných lotosových nohou Jeho Božské Milosti jsem nalézal útočiště a mír.

Můj milovaný mistře, jste velmi soucitný. Vždy jste mě povzbuzoval tím nejsladším způsobem, abych zůstal pod Vaší ochranou a vykonával oddanou službu. Byl jsem tak nešťastný, že jsem se nedokázal odevzdat Vašemu přání. Není dne, abych nad svým bláhovým chováním nenaříkal. Modlím se, abych jednou dostal možnost opět mnout Vaše lotosové nohy. Pokud se to stane, doufám, že nezapomenu, jak snadno jsem takovou vysněnou službu opustil, abych již víckrát od těchto jemných, zlatých lotosových nohou neodešel. 🙏

JAK POZNAT KRIŠNU?

Hare Krišna, Hare Krišna, Krišna Krišna, Hare Hare/ Hare Ráma, Hare Ráma, Ráma Ráma, Hare Hare. Toto je transcendentální zvuková vibrace, která pomáhá odstranit prach ze zrcadla naší mysli. V současnosti je na zrcadle naší mysli usazeno mnoho hmotné špíny, stejně jako na Druhé Avenue v New Yorku, kde jsou kvůli husté dopravě všude prach a saze.

Vzhledem k našim hmotným činnostem se na čistém zrcadle naší mysli nashromáždily veliké nánosy prachu a kvůli tomu nedokážeme vidět věci v pravém světle. Transcendentální vibrace, Hare Krišna mantra, odstraňuje tento prach a umožňuje nám vidět jasně naše pravé původní postavení.

Jakmile pochopíme: „Nejsem toto tělo. Jsem duchovní částice a mým projevem je vědomí,“ můžeme poznat opravdové štěstí. Očistíme-li své vědomí zpíváním Hare Krišna, veškerá hmotná soužení odejdou. V tomto světě neustále plane oheň hmotné existence a každý se jej snaží uhasit, ale tento oheň hmotného utrpení nelze uhasit, dokud nemáme čisté vědomí, dokud nežijeme duchovním životem.

Jedním z důvodů, proč Krišna sestupuje do tohoto hmotného světa, je, aby všem živým bytostem uhasil oheň hmotné existence obnovením dharmy.

„Kdykoliv a kdekoliv nastává úpadek náboženství a vzrůstá bezbožnost, ó Bháratovče, v té době Osobně sestoupím. Abych osvobodil zbožné a vyhladil ničemné a abych znovu upevnil náboženské zásady, objevuji se věk po věku.“ (BG 4.7-8)

V tomto verši je použito slova dharma. Do češtiny se překládá mnoha způsoby. Někdy jako „víra“, ale podle védské literatury není „dharma“ nějakým druhem víry. Víra se může měnit, ale dharma nikoliv. Kapalnost vody nelze změnit.

Změní-li se – když například zmrzne – znamená to, že již není ve svém původním stavu. Její stav je ovlivněn určitými podmínkami. Naše dharma neboli přirozené postavení znamená, že jsme nedílnou částí

Nejvyššího, a proto bychom své vědomí měli podřídít a sladit ho s Nejvyšším.

Kvůli styku s hmotným prostředím zneužíváme svého postavení v transcendentální službě Nejvyššímu Celku. Služba je naše přirozené postavení. Každý je služebníkem, nikdo není pánem. Každý někomu slouží. I když je prezident hlavou státu, přesto státu slouží, a není-li již jeho služby potřeba, odvolají ho. Myslet si: „Jsem pánem všeho, co vidím,“ se nazývá májá, iluze. Tak je v hmotném vědomí naše služba zneužita pod různými označeními. Vysvobodíme-li se z těchto označení, tzn. když očistíme zrcadlo mysli od prachu, dokážeme poznat své skutečné postavení jako věční služebníci Krišny.

Neměli bychom si myslet, že služba v hmotném světě je stejná jako služba v duchovním světě. Někdo se možná otřese při pomyšlení: „Po vysvobození budu zase jen služebník?“ Ze zkušenosti víme, že být sluhou v hmotném světě není příliš radostné; avšak transcendentální služba taková není. V duchovním světě neexistuje rozdíl mezi sluhou a pánem. Tady samozřejmě rozdíl je, ale v absolutním světě je všechno rovnocenné. V Bhagavad gítě můžeme například vidět, že Krišna přijal postavení služebníka a jednal jako Ardžunův vozataj.

Ardžuna je ve svém přirozeném postavení Krišňův sluha, ale navenek se Pán někdy chová jako služebník služebníka. Proto bychom měli být opatrní, abychom do duchovního království nevnášeli materialistická pojetí. Cokoliv prožíváme na hmotné úrovni, není ničím jiným než zvráceným odrazem duchovního světa.

Pán přichází osobně, nebo posílá svého zástupce

Jakmile vlivem hmotného znečištění dochází k úpadku dharmy neboli našeho přirozeného postavení, Pán Osobně přichází ve své inkarnaci nebo posílá některé ze svých důvěrných společníků. Ježíš Kristus o sobě říkal, že je „synem Boha“, a je tedy zástupcem Nejvyššího. Podobně i Mohamed se považoval za služebníka Nejvyššího Pána. Kdykoliv tedy zapomínáme, jaké je naše přirozené postavení, Nejvyšší Pán přichází buď Osobně, nebo pošle svého zástupce, aby nás poučil o pravém postavení živé bytosti.

Nikdo by si proto neměl chybně myslet, že dharmu je nějaká vytvořená víra. Dharmu v pravém slova smyslu nemůže být nikdy od živé bytosti oddělena. Patří k živé bytosti jako sladkost k cukru, jako slanost k soli, nebo jako tvrdost ke kameni. V žádném případě od ní nemůže být oddělena.

Dharmou živé bytosti je sloužit a snadno můžeme pozorovat, že každá živá bytost má sklon sloužit sobě nebo druhým. Jak sloužit Krišňovi, jak se vymanit ze služby hmotě, jak dosáhnout vědomí Krišny a jak se oprostít od hmotných označení – o všem Šrí Krišna vědecky učí v Bhagavad gítě.

Slovo sádhu ve výše citovaném verši, začínajícím paritránája sádhúnám, označuje svatého člověka. Takový člověk je snášenlivý, velice laskavý ke všem, je přítelem všech živých bytostí, nemá nepřátele a je mírumilovný. Svatý člověk má dvacet šest základních vlastností a v Bhagavad gítě najdeme následující Krišňovo prohlášení: „Dokonce i člověk, který se dopustí nejohavnějšího činu, by měl být považován za svatého, jestliže Mi slouží s ryzí oddaností, protože se ubírá správným směrem.“ (BG 9.30)

To, co je na světské úrovni pro jednoho člověka morální, je nemorální pro druhého a to, co je nemorální pro jednoho, je morální pro druhého. Podle hinduistického pojetí je pití vína nemorální, zatímco na Západě není pití vína považováno za nemorální, je to naopak normální běžná věc. Morálka tedy závisí na čase, místě, okolnostech, společenském postavení atd. Nicméně ve všech společnostech existuje měřítko pro to, co je morální a co nikoliv.

Ve zmíněném verši Krišna zdůrazňuje, že když se někdo dopustí nemorálního činu, ale zároveň je plně zaměstnán oddanou službou, měl by být považován za *sádhu* neboli světce. Jinými slovy, i když má člověk nějaké nedobré zvyky vlivem špatné společnosti, se kterou se dříve stýkal, věnuje-li se naplno vědomí Krišny, nejsou tyto zlozvyky považovány za důležité. V každém případě se člověk, který se zapojí do uvědomování si Krišny, postupně očistí a stane se z něho sádhu. S rozvojem vědomí Krišny se jeho špatné zvyky vytratí a dosáhne dokonalosti svaté osoby.

Pouze oddaný může porozumět vědě o Krišňovi

Zloděj z povolání

V souvislosti s tím existuje příběh o zloději, který se vydal na pouť do svatého města. Na cestě se spolu s ostatními poutníky zastavil v jednom hostinci, aby si zde odpočinul přes noc. Jelikož byl zvyklý krást, začal vymýšlet plány, jak ostatním poutníkům ukrást jejich zavazadla. Nakonec se však zamyslel: „Jdu na pouť, a proto není příliš vhodné, abych kradl. Ne, neudělám to.“

Kriřna pŕedal uĉení Bhagavad gıty Ardŕunovi, protože byl Jeho oddaným

Kvůli svému zvyku se však přesto nedokázal udržet. Zvedl batoh jednoho poutníka a přenesl ho na jiné místo. Celou noc strávil přenášením batohů na různá místa, ale protože ho trápilo svědomí, nedokázal z nich nic ukrást. Když se ráno poutníci probudili, rozhlíželi se po svých zavazadlech, ale nemohli je nalézt. Nastal veliký zmatek, až konečně jeden po druhém začali nacházet své batohy na různých místech.

Když vše našli, zloděj jim to vysvětlil: „Pánové, jsem zloděj z povolání. Mám ve zvyku v noci krást a chtěl jsem něco ukrást i z vašich zavazadel, ale uvědomil jsem si, že to není správné, jelikož jdu na svaté místo. Proto jsem vaše zavazadla přeházela, ale prosím vás, odpusťte mi.“ To je příkladná ukázka špatného návyku. Zloděj již nechce krást, ale ze zvyku ještě někdy krade.

Kriřna tedy říká, že ten, kdo se rozhodne vzdát špatných návyků a chce dělat pokroky ve vědomí Kriřny, by měl být považován za sádhua, i když kvůli návyku z minulosti nebo náhodou své slabosti podlehne. V dalším verši Šrí Kriřna říká: „Velice rychle se napraví a dosáhne věčného míru. Ó synu Kuntí, směle vyhlas, že Mí oddaní nikdy nezaniknou.“ (BG 9.31)

Kriřna zde prohlašuje, že člověk, který přijal vědomí Kriřny jako svůj cíl, se velice brzy očistí. Když vytáhneme elektrický větrák ze zásuvky, bude se ještě chvíli točit, i když do něj již neproudí energie. Je však jasné, že se brzy zastaví.

Odevzdáme-li se lotosovým nohám Kriřny, vypneme tím naše karmické činnosti, a třebaže se tyto činnosti mohou ještě dotáčet, je jasné, že rychle ustanou. Člověk, který se zapojí do vědomí Kriřny, nemusí vyvíjet žádnou další snahu, aby se stal svatým člověkem. Všechny dobré vlastnosti přijdou automaticky. Ve Šrímad Bhágavatamu je uvedeno, že ten, kdo získá vědomí Kriřny, získá zároveň i všechny dobré vlastnosti.

Nemá-li však člověk vědomí Boha, pak může mít mnoho dobrých vlastností, ale všechny jsou považovány za zbytečné, protože nezabraňují nežádoucím činnostem. Bez vědomí Kriřny se v tomto hmotném světě bude jistě dopouštět špatností.

„Kdo zná transcendentální povahu Mého zjevení a Mých činů, když opouští své tělo, nezrodí se znovu v tomto hmotném světě, nýbrž dosáhne Mého věčného sídla, ó Ardžuno.“ (BG 4.9)

Zde je dále popsán smysl Kriřnova sestoupení. Přichází-li s nějakým posláním, vykonává určité činnosti. Někteří filozofové nevěří, že Bůh může přijít v podobě inkarnace. Říkají: „Proč by Bůh přicházel do tohoto zkaženého světa?“ Ale z Bhagavad gıty vyplývá něco jiného. Neustále bychom měli mít na paměti, že Bhagavad gıtu čteme jako zjevené písmo, a vše, co je v ní řečeno, bychom měli přijmout. Jinak nemá význam, abychom ji četli.

V Gıté Kriřna říká, že přichází ve své inkarnaci s určitým posláním a že jedná určitým způsobem. Můžeme například vidět, že vystupuje jako Ardžunův vozataj a že na Kurukšétře vykonává mnoho různých činností. Když vypukne válka, lidé se přikloní na něčí stranu a vyjadřují tak svůj postoj. Stejně tak i Pán Kriřna na bitevním poli vyjádřil svoji náklonnost a podpořil Ardžunu. Ve skutečnosti je Kriřna naprosto nestranný, i když se navenek zdá, že je tomu naopak. Jeho náklonnost si však nelze vysvětlovat obyčejným způsobem.

Neobyčejné činnosti

V tomto verši Kriřna také zdůrazňuje, že Jeho sestoupení do hmotného světa je transcendentální. Slovo *divjam* znamená „transcendentální“. Jeho činnosti nejsou v žádném případě obyčejné. Lidé v Indii do-

dnes na konci srpna oslavují Krišnovu narození bez ohledu na to, k jaké sektě se hlásí, stejně jako se na Západě oslavují Vánoce, narození Ježíše Krista. Den Krišnova narození se jmenuje Džanmáštami a v tomto verši Krišna používá slova *džanma* ve významu „Mé zjevení“. Hovoříme-li o narození, souvisí s ním přirozeně i činnosti. Krišnovu zjevení a činnosti jsou transcendentální, což znamená, že jsou jiné než obyčejná zrození a obyčejné činnosti. Někdo by se mohl zeptat, proč jsou Jeho činnosti transcendentální.

Narodil se, bojoval společně s Ardžunou, měl otce Vasudévu a matku Dėvakí, měl rodinu – co na tom může být považováno za transcendentální? Krišna říká: *ėvan jő vėtėi tattvatah*, musíme znát povahu Jeho zjevení a činů vpravdě. Známe-li Krišnovu zjevení a činnosti, *tjaktvā dėhan punar džanma naiti mām ěti ső 'rdžuna* – po opuštění tohoto hmotného těla se znovu nenarodíme, nýbrž půjdeme přímo ke Krišnovi. Znamená to, že se staneme vysvobozenou duší.

Odejme do věčného duchovního světa a dosáhneme svého přirozeného věčného postavení plného blaženosti a poznání. To vše lze získat jednoduše pochopením transcendentální povahy Krišnova zjevení a činů.

Po opuštění těla musí člověk obyčejně přijmout další tělo. Živé bytosti mění svá těla jako oblečení a žijí dále v nových hmotných tělech. Duše transmigruje z jednoho těla do druhého podle svých činností. Můžeme si myslet, že nynější hmotné tělo je naším skutečným tělem. Je ale jako šaty. Naši pravou podobou je duchovní tělo. Toto hmotné tělo je povrchním obrazem pravého duchovního těla živé bytosti.

Když zestárne a opotřebuje se, nebo když nějakou nešťastnou náhodou doslouží, odložíme ho, podobně jako můžeme odložit špinavý nebo zničený oblek, a přijmeme jiné hmotné tělo.

„Podobně jako si člověk obléká nové šaty a odkládá staré, stejně tak duše přijímá nová hmotná těla a odkládá stará a neužitečná.“ (BG 2.22)

Na začátku má tělo velikost hrášku. Potom roste do podoby nemluvněte, dítěte, chlapce, mladíka, dospělého muže a starce – a nakonec, když tělo doslouží, živá bytost přejde do jiného těla. Tělo se neustále mění a smrt je pouze konečnou změnou současného těla.

„Tak jako vtělená duše prochází v tomto těle z dětství do mládí a do stáří, přechází také v okamžiku smrti do jiného těla. Moudrý člověk se touto změnou nedá zmást.“ (BG 2.13)

I když se tělo mění, majitel těla zůstává stejný. Chlapec vyrostl v muže, ale živá bytost v těle se nemění.

Vlastní já, které bylo v chlapeckém těle, neodchází. Lékařská věda připouští, že hmotné tělo se mění každým okamžikem. To nikoho neudiví, a stejně tak seberealizovaný člověk není zmaten okamžikem smrti, kdy tělo prochází konečnou změnou. Ale člověk, který nerozumí pravé povaze věci, nařká. V hmotném podmínění neustále střídáme těla; to je naše nemoc. Ne vždy však máme lidskou podobu.

Podle svých činností můžeme dostat také tělo zvířete, nebo i poloboha. Padma Purána uvádí, že existuje 8 400 000 živočišných druhů. V okamžiku smrti můžeme přejít do kteréhokoliv z nich. Krišna však slibuje, že ten, kdo zná pravou povahu Jeho zjevení a činů, bude z cyklu transmigrace vysvobozen.

Jak můžeme porozumět povaze Krišnova zjevení a činů? To je vysvětleno v osmnácté kapitole Bhagavad gíty: „Pouze oddanou službou mohu být poznán takový, jaký jsem, jako Nejvyšší Osobnost Božství. A když si Mě je někdo plně vědom, na základě své oddanosti může vstoupit do Božího království.“ (BG 18.55) 🙏

Na cestě ke Krišnovi, kapitola 2 (část první)

Šrí Šrí Nitái Navadvípačandra

Maháprasádam

SLADKOŠTI • SLANÉ KEŠU • ČIDVA • SMĚS OŘECHŮ A SUŠENÉHO OVOCE

K DOSTÁNÍ:

- v restauraci Góvinda Soukenická, Praha •
- v chrámu ISKCON Lužce •
- online na www.govindashop.cz (pouze pokud objednáváte i jiné zboží z e-shopu) •
- možnost zaslání poštou - samotné maháprasádam objednávejte na e-mailu ss.tm@seznam.cz •

VĚDECKÉ ZÁKLADY

4. díl VĚDOMÍ KRIŠNY

Závěry šáster (autorizovaných písem) jsou svrchovanými pravidly.

Je zjevné, že naše poznání a inteligence jsou velice omezené. Naše mozky jsou nepatrné, naše smysly a vědecká zařízení jsou nedokonalé a naše představitelství omezená. Jak by bylo možné dosáhnout hlubšího (vědeckého) poznání těmito nedokonalými prostředky? Pokoušet se pochopit neomezené znalosti vlastními omezenými prostředky formou výzkumu je jednoduše jen ztrátou cenného času a energie. Šríla Prabhupáda laskavě vysvětluje, že díky zralé vědecké práci Šríly Vjásadévy, avatára (inkarnace) samotné Nejvyšší Osobnosti Božství, Pána Šrí Krišny, je ve vědecké literatuře k dispozici úplné a dokonalé poznání (věda).

Poprvé bylo vědecké poznání zjeveno Pánu Brahmovi, první živé bytosti v tomto hmotném vesmíru, zevnitř jeho srdce. Vědeckému poznání se také říká *šrutí*, což znamená, že je odevzdané prostřednictvím sluchu. Proto by toto poznání mělo být vyslechnuto od vyšších autorit skrze naslouchání (*šravanam*). V předchozích věcích byli lidé velice inteligentní a jejich paměť byla mimořádně přesná. Stačilo, aby žák poznání vyslechl od svého duchovního mistra jenom jednou, a všechno si zapamatoval. Proto nebylo zapotřebí toto poznání uchovávat v písemné formě. Šríla Vjásadéva

však věděl s předstihem, že lidé v současném věku Kali, období hádek a nedorozumění, obklopeni rozrušujícím hlukem technologií a moderní vědy, budou mnohem méně inteligentní a budou mít jen krátkou paměť. Proto asi před pěti tisíci lety shrnul vědecké poznání do písemné formy, ve prospěch všech zvědavých duší tohoto věku.

Věda znamená ve skutečnosti poznání a Védánta znamená závěr všeho poznání, čímž je poznání Nejvyšší Osobnosti Božství, Pána Šrí Krišny. Esencí veškeré vědecké literatury je Bhagavad gítá. Byla přednesena samotným Nejvyšším Pánem, Šrí Krišnou, Jeho důvěrnému příteli a žákovi Ardžunovi. Zralým ovocem veškeré vědecké literatury je pak Šrímad Bhágavatam, je konečným závěrem smyslu lidského života a je taky zosobněným samotným Pánem. Popisuje Jeho neomezené transcendentální vlastnosti. Pán Šrí Čaitanja Maháprabhu vysvětlil Sanátanovi Gósvámimu: „Šrímad Bhágavatam je zvukovým zastoupením svrchovaného Pána, Šrí Krišny, a proto stejně jako je neomezený Krišna, má i každý verš i každé slovo Šrímad Bhágavatamu neomezené množství významů a člověk jim může porozumět jenom ve společnosti oddaných Pána.“ Pán Šrí Krišna říká: „Jsem v srdci každé živé bytosti a odsud pochází paměť, poznání i zapomnění. Závěrem všech Véd je poznání Mě, jsem zdrojem všech Véd a jsem

jejich znalcem.“ Proto jsou závěry Véd nejvyšší autoritou. Někdo se může ptát: Na základě čeho může člověk přijmout nějakou autoritu? Šríla Prabhupáda na to dává odpověď: „Když se někdo své matky zeptá na identitu svého otce, její odpověď je autoritativní. S takovou odpovědí nelze polemizovat nebo se o ní přít. Podobně když se dítě od otce naučí, že dvě a dvě jsou čtyři, a pak to řekne svému učiteli matematiky, ten musí uznat, že dítě říká pravdu. Dítě nemusí být dokonalé, ale poznání, které má, je dokonalé, protože ho získalo od autority.“

V tomhle smyslu je vědecké poznání dokonalé. Kupříkladu ve Védách je zmíněno, že kravský hnůj je čistý, i když ostatní výkaly jsou nečisté, a moderní věda to potvrdila. Chemickými analýzami bylo vědecky prokázáno, že kravský hnůj má vskutku různé anti-septické vlastnosti.

Podmíněné duše podléhají čtyřem základním nedostatkům: mají nedokonalé smysly, mají sklon k podvádění, dopouštějí se chyb a podléhají iluzi. Proto není podmíněná duše schopna vytvářet jakákoliv pravidla a zásady. Závěry

obsažené v šástrách (autorizovaných písmech) však nejsou ovlivněny těmito čtyřmi nedostatky. Proto všichni velcí mudrci a světci přijímají závěry Véd bez spekulací. V naší situaci bychom měli jednoduše přijmout nejvyšší autoritu bez pochybností. Takovým způsobem může člověk prostřednictvím autority porozumět Nejvyššímu Pánovi a svrchovanému vědci, Šrí Krišnovi. Prostřednictvím autority Ho může rozpoznat nebo vnímat, prostřednictvím autority Ho může vidět a prostřednictvím autority se s Ním může sdružovat. Prostřednictvím autority člověk může taky mluvit, argumentovat nebo se obhajovat, dokazovat, nebo demonstrovat. Nejvyšší autorita však dělá konečné závěry a touto nejvyšší autoritou je Pán Šrí Krišna.

Lidé s nižším základním pochopením se dále ptají: „Ale jak může člověk vědět, že nejvyšší autoritou je Krišna?“ Pán Brahmá, první živá bytost ve vesmíru a konstruktér, který stvořil všechny ostatní živé bytosti, zpívá následující: „Krišna je Nejvyšší Osobností Božství, Jeho podoba je plná věčnosti, poznání a blaženosti. Je prvotním Pánem Góvindou a je příčinou všech příčin.“ Šrímad Bhá-gavatam říká *krišnas tu bhagaván svajam* – Krišna je samotnou Nejvyšší Osobností Božství. Ardžuna, velký oddaný Pána, taky říká Pánu Krišnovi: „Ty jsi svrchovaným Brahmanem, konečným cílem a nejčistší, jsi Absolutní Pravdou a věčně svatou Osobou. Jsi Nejvyšším Pánem, transcendentální a původní, jsi nezrozený a zdrojem veškeré krásy. Všichni velcí mudrci jako Nárada, Asita, Dévala a Vjása to o Tobě prohlašují, a teď to říkáš o sobě i Ty samotný.“ Stejným způsobem všichni mahádžanové (velké seberealizované osobnosti) jako Prahláda Mahárádža, Šukadéva Gósvámí a Bali

Mahárádža, velcí áčárjové (svatí učitelé) jako Madhváčarja, Ramanúžáčarja a Pán Šrí Čaitanja Maháprabhu, všichni guruové (duchovní mistři) v mé duchovní poslušnosti, i můj vlastní duchovní mistr a věčný otec, Jeho Božská Milost A.Č. Bhaktivédánta Svámí

když tyhle činnosti prozkoumáme blíže, vidíme, že dva hlavní cíle – poznání a požitek, nebyly dosaženy ani po mnoha letech snažení. Materialisté nás žádají, abychom byli trpěliví, a říkají, že již brzy budou známe všechny odpovědi a požitek bude dosažitelný pro všechny.

Pán Šrí Čaitanja Maháprabhu vysvětlil Sanátanovi Gósvámímu, že Šrímad Bhá-gavatam je zvukovým zastoupením svrchovaného Pána, Šrí Krišny

Prabhupáda prohlašují stejnou věc – že Pán Šrí Krišna je samotnou Nejvyšší Osobností Božství. Proto by neměla vzniknout žádná pochybnost. Naší povinností je jenom následovat milostivé šlépěje těch nejlepších ze svatých osobností. Tímto způsobem můžeme porozumět vědě o Krišnovi.

Navzdory tomu projekt ovládnutí přírody pokračuje. Místo výzkumu a odhalení plánu Nejvyšší Bytosti, místo přijetí přírodních zákonů jako zákonů Božích, vědecká mentalita usiluje o to, jak nahradit Boha lidstvem a jak přírodu vylepšit. Ale

Aby nás mezitím zmátli, představují mnohé technologické drobnůstky. Pokud během tohoto čekání umřeme, vědci to nepovažují za tragédii, protože život je stejně jenom taková molekulární zvláštnost. To však ukrajuje drahocenný čas lidského života, čas určený k odhalení odpovědi na nejnaléhavější otázku – „Proč trpím?“ Ve skutečnosti ani nechtějí přiznat, že trpí. Takto promrhaný život se stává bolestivým paradoxem, ve kterém se každou uplynulou minutou zvětšuje bída, až se nakonec tělo zhroutí v agónii a zmatenosti.

V roce 1940 několik vědců jelo v džípu přes poušť v Novém Mexiku. Všichni byli nervózní a snažili se vyřešit napjatý konflikt strachu a velkého vzrušení ve svých myslích. Projekt Manhattan byl u konce a oni se jeli podívat na první explozi atomového zařízení, které považovali za konečnou zbraň pro dosažení vítězství ve válce. V bunkru, z kterého byli svědky děsivé a ohromující síly bomby, doktor Oppenheimer citoval verš z Bhagavad gíty: „Já jsem čas, ničitel všech světů...“ nepochybně se obává, že k správnému ovládnutí takovéto síly je zapotřebí osoby stejně inteligentní jako Bůh a že lidstvo nemusí být toho schopné. Jakého důkazu potřebujeme k tomu, abychom to pochopili? Vznešená slova Gíty, nebo brutální sílu historie? 🙏

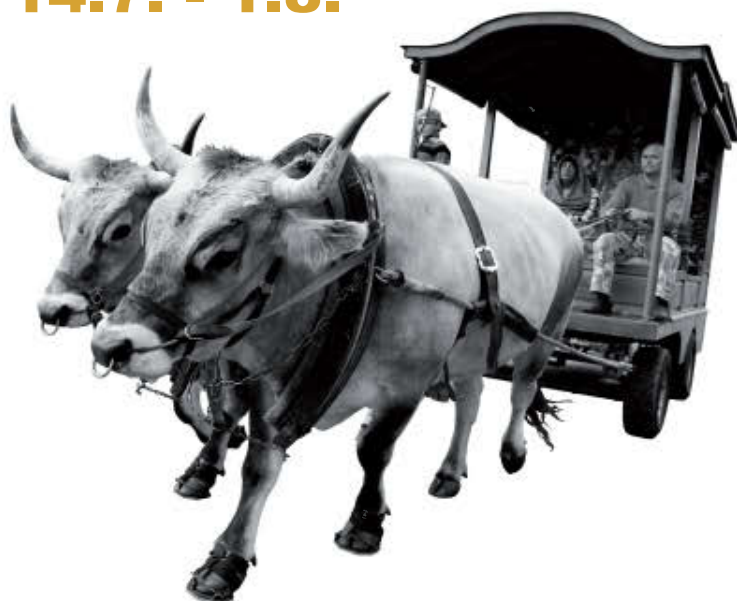

NEKRITIZUJ ODDANÉ ANI NEODDANÉ

Nejprve se podívej na to, jak jsi na tom ty, a snaž se očistit sám. Máš v sobě nějaký chtíč? Je v tobě nějaká kutínátí (faleš), nebo ne? O to se starej, nedělej si starosti s ostatními. Za ně jsou zodpovědní Śrī Guru a Pán Śrī Krišna. Ty jim nijak pomoci nemůžeš, a proto nemáš právo je kritizovat.

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Thākura

MÍROVÝ POCHOD PÁDAJÁTRÁ 2019 14.7. - 1.8.

Přidejte se k blažené, strhující a dobrodružné pouti napříč Vysočinou!

19 dní plných harinámů, lahodného prasádam, společnosti oddaných a nonstop služby!

Nutná registrace

- *zavčas se nahlašte na www.padajatra.cz nebo na +420 777 232 551 (Ādi Puruša)*

- *pro nadšence a pracanty pobyt ZDARMA*

- *výletníci - příspěvek 150,- Kč/den na stravu a ubytování*

Více info:

Nrisinha Čaitanja dás

+420 737 879 641

info@padajatra.cz

www.padajatra.cz

[facebook/padajatra](https://www.facebook.com/padajatra)

REVOLUCE

Proto, aby nás udržel tam, kde jsme, a sebe u moci, nám establišment šikovně dodává bezpočet rozptýlení, aby vyplýval sílu našeho mládí. My pak jako myšky běžíme rychleji a rychleji v otáčejícím se kole – měnící se móda, drogová zkušenost, sexuální revoluce. Nakonec se zhroutíme vyčerpáním.

Síla, která mohla svrhnout zkorumpovaný systém, se tiše a bezvýsledně vyplývá a my upadneme do bezvýrazné samolibosti dospělosti a středního věku. Mocenský systém se nemění, my zůstáváme figurkami a obchodník bohatě profituje, když hasí oheň mládí.

V této době nenávisť nemůže žádný soudný člověk popřít absolutní nezbytnost rozsáhlé progresivní změny. Tuto změnu mohou vykonat mládí lidé. S nadšením mládí přichází ale notná dávka navi. Mladí lidé přirozeně postrádají moudrost získávanou z praktické zkušenosti, a tak jsou lehce svedeni. Proto dokonce i v našich pokusech o vzpouru často hrajeme do rukou systému. Naše schopnost způsobit

změnu se rozptyluje a vytrácí a systé-
m zůstává neohrožen.

Jestliže se však síla mládí spojí s moudrostí soustřeďující naše revoluční nadšení do jednoho bodu, výsledkem bude jednotná síla společenské reformy s nezadržitelnou energií, jedinečná v celé historii.

Faktem je, že pokud rychle nedojde k nějaké velké změně, těžko ještě někdy zažijete nějaká šťastná období. Není to žádné tajemství – svět si připravuje tvrdý pád do bezedné popelnice – pokud se mladí a ti, kdo mají energii mládí, včas nevzpamatují.

Zacílit náš hněv

Neznamená to dát se dohromady jako skupina fanatiků či parta naivních výrostků. Potřebujeme směr, potřebujeme moudře zacílit náš hněv. To nám dá sílu. Nemůžeme jen běhat dokola, vykřikovat hesla a stříkat po zdech anarchistické symboly. Budeme úspěšní jediné tehdy, bude-li naše vzpoura spojena s jednoznačným směrem a cílem.

Potřebnou moudrost čerpáme z védských textů – velice starobylé literatury, která vyjevuje úplný koncept společnosti založené na jednoduchosti v materiálním životě

a úsilí o duchovní realizaci; společnosti, ve které lidé žijí v přirozeném souladu s přírodou i sami se sebou; společnosti nezakládající se na vzájemném vykořisťování a egocentrickém zisku, nýbrž na spolupráci v zájmu jak individuálního, tak společenského pokroku.

Védská písmena nejen dobře popisují tuto alternativní společnost, ale poskytují také návod, jak ji přesně přenést do naší současné situace.

Co způsobuje všechnu špinu ve společnosti? Tou příčinou je duchovní slepota. Duchovní slepota je příčinou nerovnoměrného rozdělení majetku a potravin. Duchovní slepota způsobuje opovržení minoritními kulturami. Duchovní slepota způsobuje vykořisťování a manipulaci. Duchovní slepota způsobuje fyzické, mentální a citové násilí. Duchovní slepota způsobuje zvyšování kriminality. Duchovní slepota způsobuje extrémní nárůst drogové závislosti lidí, sebevražd a rozvodů. Duchovní slepota způsobuje ekologickou, společenskou i ekonomickou krizi. Duchovní slepota způsobuje vznik nových nemocí a přispívá ke snižování délky života vlivem nepřirozeného životního stylu. Duchovní slepota způsobuje

morální a etický úpadek obyvatel. Duchovní slepota a neznalost subtilních zákonů přírody způsobuje všechny přírodní katastrofy.

Tyto problémy jsou symptomem zákalu duchovního zraku vůdců společnosti. Je to duchovní pro-

tak náhodou z nějakého výbuchu, takže to přijmete. Předhodí vám americkou požívačnou kulturu jako vzor demokracie. Přitom není tajemstvím, že vliv USA pózujících v roli ochránce světa představuje kvůli jejich byznysu se zbraněmi pro celý

na ničem neshodne. Máte červený diplom, moře zkratek před a za jménem a mocipán si mne ruce: naprogramován.

Je na čase provést deprogramování, hlubkový řez! K tomu je zapotřebí duchovní poznání. Poznání je silnou zbraní této revoluce a začíná vědomím, že nejsme toto tělo. Během našeho vzdělávání jsme zkonsumovali hromady faktů, ale co se moudrosti týče, jsme těžce podvyživení. Poznání znamená odlišit podstatné od nedůležitého, věčné od dočasného, tělo od vlastního já. Například, kdo z vás v životě používá diferenciální nebo kvadratické rovnice? Všichni si to ale musíte nacpat do hlavy. K čemu to je dobré? Není to nic podstatného.

blém. Vyžaduje duchovní řešení. Skutečná revoluce musí znamenat mnohem víc než jen povrchní změnu barvy inkoustu v zákoníku nebo vlajky na stožáru. Musí jít hluboko do srdcí lidí, kde odstraní duchovní zákal způsobený virem materialismu, kterým jsme byli pečlivě infikováni na počátku našich životů. Jako děti se nejsme schopni bránit, jsme nevinní, nedokážeme rozlišovat, přijímáme věci s naivní vírou ve slova našich rodičů, příbuzných a učitelů.

Naprogramován!

Ve škole se dozvíte, že náš pradědeček byl šimpanz, takže to přijmete. Ve škole se dozvíte, že s koncem tohoto těla končí naše existence, takže to přijmete. Ve škole se dozvíte, že Bůh je jenom výplod mytologie a že všechno vzniklo jen

svět velké nebezpečí. Nikdo neví, kdy a kde kvůli těm několika mocichtivým parchantům rozpoutají další válku, ale vy to přijmete. Je to totiž velice vkusně zabalené do hedvábného „boje za mír“.

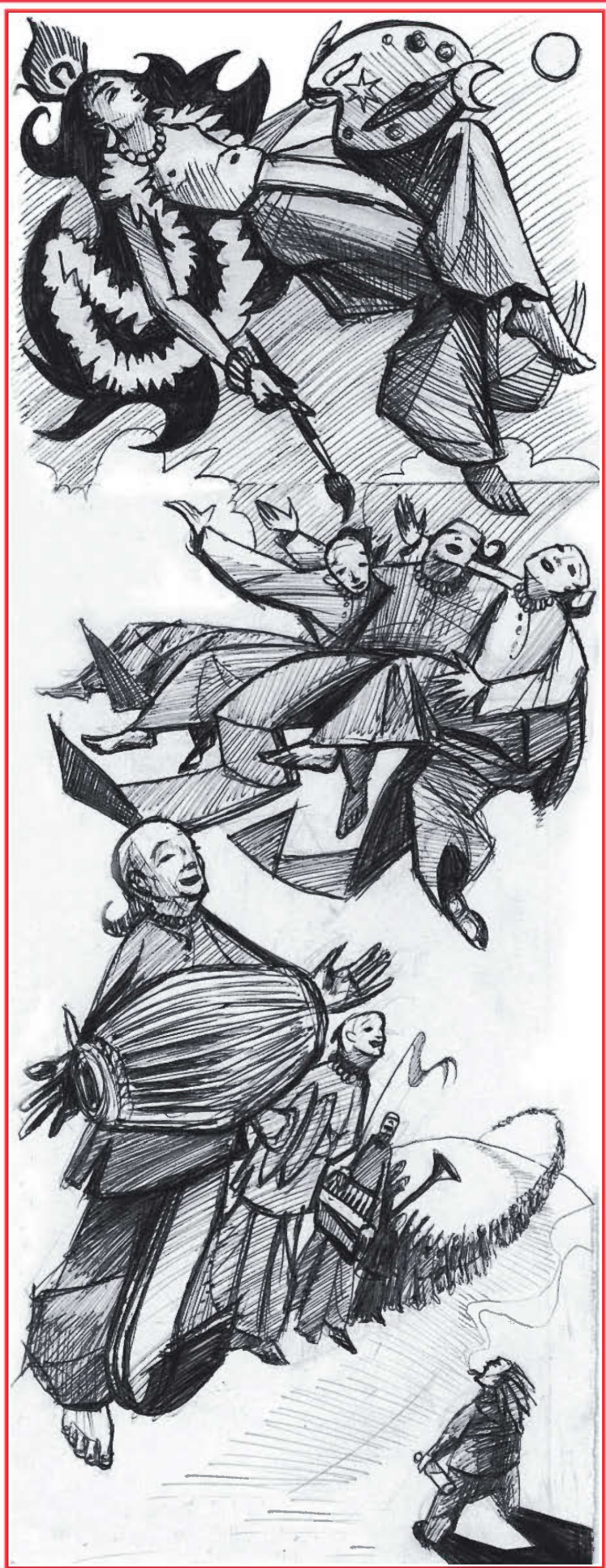
Dnešní takzvaní vědci vás šikovně tahají za nos tím, že představují nejrůznější vesmírné projekty existující jen na hard-disku jejich super-giga-iluzi-vytvářejících počítačů zkonstruovaných v rámci takzvaného pokroku lidstva. Také slibují, že v budoucnosti objeví lék zajišťující nesmrtelnost. Vy jim to věříte. Naučí vás odmalička konzumovat hromady masa a vy věříte, že bez masa nebudete zdraví.

Na závěr vám řeknou, že je důležité mít na všechno svůj vlastní názor. Je to velice originální a hlavně se nikdo s nikým už nikdy

Nejdůležitější věc

My nejsme tato těla! To je ta nejdůležitější věc, kterou musíme pochopit. Kdo byl někdy na pohřbu, to ví. Tělo leží v rakvi, ale dědeček je pryč, odešel. Takže je jasné, že se od těla liší. Každá buňka, každý chromozóm, každý gen, každý řetězec DNA, všechno je tu, tělo zůstalo, ale on je pryč. Proč přestalo bít srdce? Proč přestal fungovat mozek? Jestliže to způsobila ucpaná tepna, chemická nerovnováha nebo něco podobného, proč nepročistí tepnu, nedodají potřebné chemikálie a nepřivedou dědečka zpět k životu? Mohou vědci vysvětlit, co způsobilo, že mozek a srdce začaly pracovat? Mohou vysvětlit, proč se zastavily? My to vysvětlit můžeme. Víme, že hmota je statická a nikdy se sama od sebe nehýbe, k tomu je vždy zapotřebí nějaká vnější síla.

Tělo se všemi orgány je jako stroj a síla, která vstupuje do tohoto systému a oživuje jej, se nazývá átmá, vlastní já nebo také duše. Když átmá opustí tělo, tělo se přestane hýbat. Tato átmá se nachází mimo

naše pozorovací schopnosti, je jiné povahy než hmota. Hmota samotná je statická, kdežto duše je neustále dynamická a není na hmotě závislá. Duši nelze přímo vidět, ale můžeme pozorovat její symptomy, tzn. život. Co je živé, tam je átmá. Strom je živý, když roste, kvete, plodí ovoce. Toto je nejdůležitější věc.

System nás záměrně udržuje v nevědomosti ztotožňování se s tělem. Propagují toto ztotožňování na všech kanálech rádia a televize, v každé reklamě, na všech ulicích a dálnicích a v každé škole ve všech městech a vesnicích.

Pokud se ztotožníme s tělem, jsme velmi snadno ovládnuti. Duchovní já je plné energie a síly. Chtějí nás ale ovládat, a proto zajišťují, aby naše mozky přijaly tuto falešnou tělesnou totožnost. Učíme se věřit, že jsme toto tělo. Následně se stáváme závislými na požitcích smyslů, tím ztrácíme mentální i fyzickou sílu, a tak jsme lehce ovládnuti. Ti, kdo ovládají zdroje smyslového požitku, ovládají i nás.

Prvním krokem k osvobození se ze systému je vzdát se naší závislosti na smyslech, a to můžeme udělat jediné tehdy, jestliže hluboce porozumíme tomu, že nejsme tato těla. Toto poznání je naše zbraň, s jejíž pomocí se můžeme prosekat ven z džungle tělesné totožnosti, osvobodit se z otroctví smyslů.

Hmotný a duchovní zvuk

Existují dva druhy zvuku: hmotný a nehmotný. Hmotný zvuk je velká síla zamykající nás ve falešné totožnosti tohoto těla a nehmotný zvuk je nejsilnější vliv, který nás probouzí do reality naší skutečné totožnosti. Hmotný zvuk se točí kolem činností těl, slavných, bohatých, zábavných, sexy a tak dále. Duchovní zvuk se soustřeďuje na Nejvyšší Nehmotnou Totožnost, na Boha. Tento duchovní zvuk je tepem nové revoluce a každý, kdo mu bude pozorně naslouchat, se postupně osvobodí od tělesného pojetí života. V průběhu toho se zmenší a nakonec zmizí náš návyk na smyslový požitek a spolu s ním i naše podřízenost systému. Jakmile se uvolníme z mocipánova škrtícího sevření, nikdo nám nezabrání, abychom zcela odkopli tento zkorumpovaný, zkažený a zdegenerovaný společenský systém.

Svět nepotřebuje politickou změnu. Svět potřebuje revoluci vědomí. Politika jako taková je od základu prohnílá. Upravujte hnilobu, jak chcete – pořád to bude shnilé. Naše nová revoluce už začala, je duchovní a jde ke kořenům. Zbraní této revoluce není puška a střelivem není kulka. Je to mantra: Hare Krišna, Hare Krišna, Krišna Krišna, Hare Hare, Hare Ráma, Haré Ráma, Ráma Ráma, Hare Hare. ॐ

MAHÁ ABHIŠÉK 2019

Vstup do Mahárabhuovy líly

Krišnovy vlastnosti jsou pokladnicí transcendentální lásky. Přestože tato pokladnice sestoupila s Krišnou, když tu byl přítomen, byla zapečetěná. Jakmile však přišel Šrí Čaitanja Maháprabhu se svými společníky - Pañča tattvou - pečeť rozlomili a pokladnici vydrancovali, aby ochutnali transcendentální lásku ke Krišnovi. Čím více ji ochutnávali, tím více po ní prahli.

Samotní členové Šrí Pañča tattvy znovu a znovu tančili, čímž usnadňovali pít nektarové lásky k Bohu. Tančili, plakali, smáli se a zpívali jako šílení, a tak rozdávali lásku k Bohu.

Šrí Čaitanja čaritamrita, Ádi lílá 7.20-22

ale umožnit i tisícům oddaných a poutníků být svědky abhišku. Jedním krokem, který organizátoři udělali, aby umožnili většímu počtu oddaných sledovat abhišek, bylo odstranění části zadní stěny chrámové místnosti s Pañča tattvou. To umožnilo oddaným sledovat abhišek přímo z nádvoří chrámu.

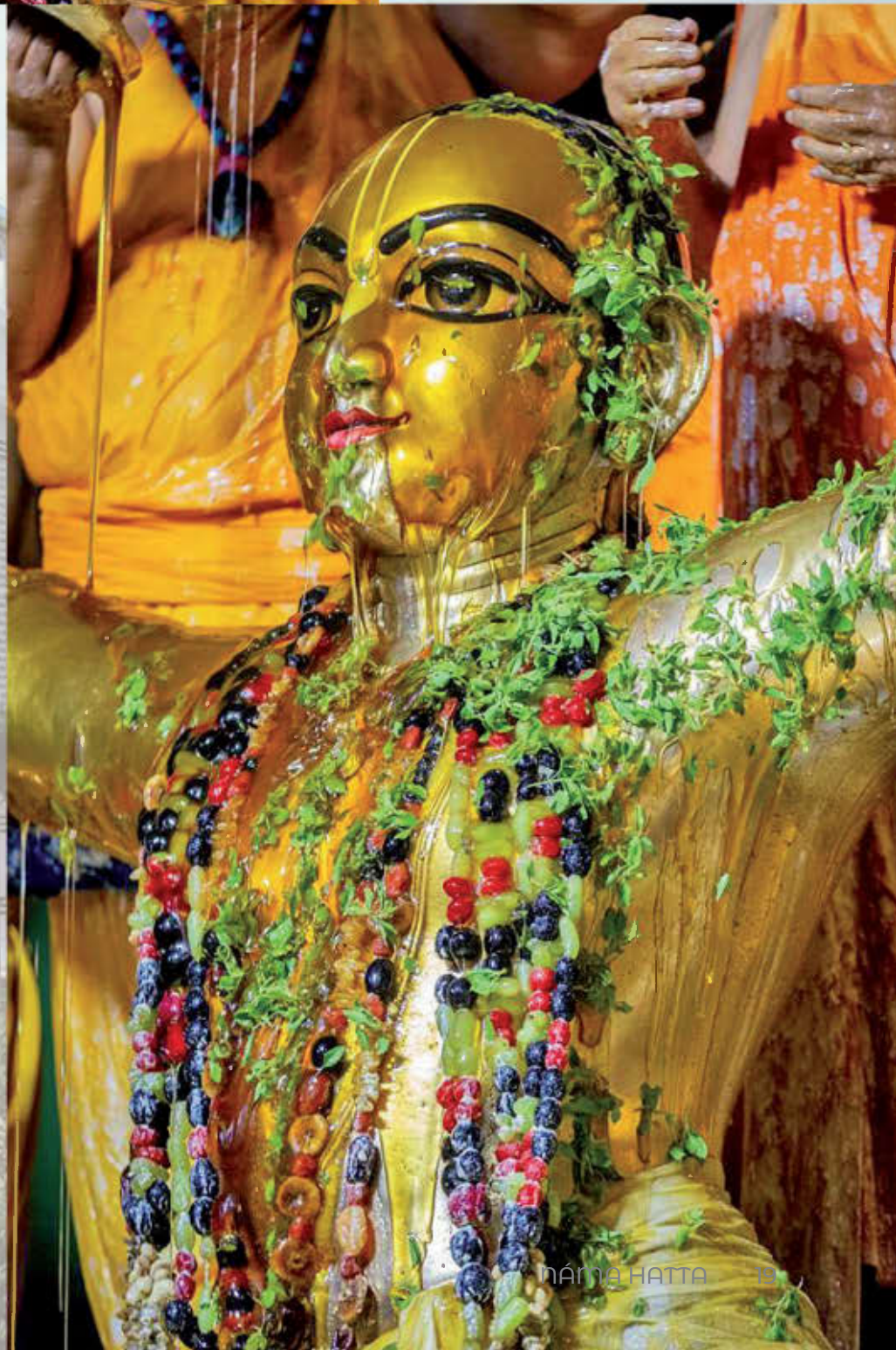
Ráno před abhiškem oddaní dychtivě vtrhli do chrámu ještě před mangala áratí a čekali na mahá abhišek. Další oddaní čekali před chrámovou místností několik

Šrí Šrí Pañča tattva byla instalována ve Šrí Májápur Čandródaja Mandiru v roce 2004 a každých 5 let je uctívána velice důmyslným a extatickým mahá abhiškem. Rok 2019 byl už 15. výročí instalace a letošní mahá abhišek byl doposud největší.

Před 1. březnem, dnem mahá abhišku Pañča tattvy, začali do Šrídhámu Májápuru proudit oddaní z celého světa. Taxíky, autobusy, vlaky, čluny a dokonce i vrtulníky dorazily tisíce oddaných a s touhou vidět nejpriznivější mahá abhišek Šrí Čaitanji Maháprabhua zaplavily svatý dhám.

Přípravy na mahá abhišek byly rozsáhlé a zapojit se mohli všichni oddaní. Pro abhišek bylo potřeba 8 000 litrů vody Gangy a vodu přepravovalo – den za dnem, oddaný za oddaným, nádobu za nádobou – asi 2 500 oddaných během jednoho týdne. Oddaní tak dychtili přinést pro Pánovu koupel vodu z Gangy, že i poté, co se velké sudy s ní naplnily až po okraj a začaly přetékat, nosili vodu pořád dál.

Organizátoři festivalu strávili týdny, ne-li měsíce, plánováním a přípravou této akce. Jejich úkolem nebylo pouze zařídit Pánův abhišek,

hodin do začátku v 8:00. Když nastal příznivý okamžik, konečně se rozhrnul závěs před oltářem a oddaní spatřili zlatem zářící podoby Šrí Čaitanji Maháprabhua, Šrí Nitjánandy Prabhua, Šrí Advaity Áčárji, Šrí Gadádharma Pandita a Šrí Šríváse Thákura v Jejich jednoduchých bílých oděvech na abhišék, ozval se takový řev, až se zdálo, že to otrásá základy budovy.

Ke koupání Šrí Šrí Pañča tattvy se použilo přibližně 12 000 litrů tekutin. Oddaní u vytržení sledovali, jak se Páni koupou v přibližně 8 000 litrech vody, 800 litrech mléka, 300 litrech jogurtu, 500 litrech cukrové šťávy, 250 litrech medu, 300 litrech ghí, 600 litrech různých čerstvých ovocných šťáv, 350 litrech květinové vody, 100 litrech kokosové šťávy a 250 litrech vody navoněné květinovými esencemi.

Barevné tekutiny dodaly Pánovým podobám nej-různější odstíny, když po Nich stékaly na oltář, kde skupina mladých studentů gurukuly neustále odváděla čaranámritu z oltáře do potrubí zkonstruovaného na její odvod.

Každé Božstvo obsluhovali čtyři púdzáři a čtyři pomocníci a k ruce jim bylo mnoho dalších přítomných starších oddaných. Kromě koupání Božstev mnoha různými tekutinami pokryli púdzáři Jejich podoby přibližně 10 kg pasty ze santálového dřeva, 20 až 30 kg sezamové pasty a 15 kg různých příznivých a bylinných prášků, které krásně naplnily vzduch a usadily se na Pánových podobách.

Pro velké finále abhišku byli Pánové zahrnuti sprškami nekonečného množství vonících okvětních lístků. Blažení púdzáři zasypali Božstva barevnými lístky z pří-

bližně 30 000 růží, 15 000 měsíčků, 5 000 květů dahlie a 50 000 květů rádzani (nočních hyacintů). Kolem nohou Božstev se navršila skutečná hora okvětních lístků, která jim dosahovala až ke stehnům.

Během této tříapůlhodinové akce vedli extatický kirtan takoví oddaní jako Jeho Svatost Bhakti Čáru Svámí, Jeho Svatost Lókanáth Svámí a Jeho Svatost Bhakti Vaibhava Svámí.

Nejeden oddaný poznamenal, že zážitek na mahá abhišku je přivedl k tomu, aby přemýšleli o skutečnosti, že zábavy Pána Čaitanji doopravdy probíhají právě

teď a že oddaní sloužící v Jeho sankirtanovém hnutí jsou přímo zapojeni do Jeho líly. Mahá abhišék nebyl ničím z tohoto světa, nýbrž transcendentální lílou Pána, která umožnila Jeho oddaným být svědkem Maháprabhuvy líly a nějakým způsobem zažít hlubokou extázi z ní.

Při rozdávání lásky k Bohu Čaitanja Maháprabhu a Jeho společníci nebrali v úvahu, kdo je vhodný příjemce a kdo ne nebo které místo je vhodné a které ne. Nekladli si žádné podmínky. Členové Pañča tattvy rozdávali lásku k Bohu, kdekoli se naskytla příležitost.

Přestože členové Pañča tattvy vydrancovali pokladnici lásky k Bohu a snědli a rozdali vše, co v ní bylo, nevznikl nedostatek, protože tato úžasná pokladnice je tak dokonalá, že rozdáváním lásky z ní se její obsah stonásobně zvětší.

Šrí Čaitanja čaritamrita, Ádi lílá 7.23-24

vyšlo na dandavats.com dne 6.3.2019 bez udání autora

DAMODARA®
Natural Foods

VEGANSKÉ & BEZLEPKOVÉ VÝROBKY NA KTERÝCH UJEDE KAŽDÝ

WWW.DAMODARA.CZ

NÁMA HATTA

21

TÉMATA PRO DOSPĚLÉ VE ŠRÍMAD BHÁGAVATAMU

Jestliže se děti dívají na televizi nebo navštěvují školu provozovanou neoddanými, budou často vystavované sexu a násilí. A my všichni víme, co takové vystavení může udělat s mladými, snadno ovlivnitelnými myslmi. Ale co když jde o sex a násilí, které se objevují na stránkách šáster? Jsou takové prvky stejně škodlivé jako jejich materialistické protějšky? Ve skutečnosti ne.

Ať už dětem Bhágavatam číst budeme nebo ne, každé bude v určité chvíli sexu a násilí vystavené. A většina dětí se na ně bude vyptávat. Díky Bhágavatam ale mají příležitost naučit se

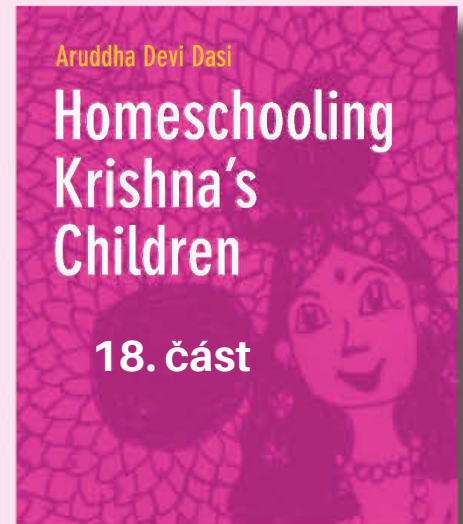
perspektivu odlišnou od té, kterou by se naučily kdekoli jinde – že sex a násilí, stejně jako jakákoliv činnost, mají mít vyšší účel.

Vztahy mezi muži a ženami

Mnoho veršů a výkladů z Bhágavatam obsahuje odkazy na sex, ale všechny z nich se soustředí na to, aby zdůraznily, jak je důležité zabývat se sexem pouze v souladu s náboženskými principy – za účelem plození Boha si vědomých dětí. Je zde mnoho příkladů lidí, kteří zplodili pokročilé děti prostřednictvím správného použití sexu. Například praotcové, jako byli Dakša (ŠB 4.1.11) a Kašjapa Muni (ŠB 6.6.24-26), zplodili tisíce dětí za účelem osídlení Země. Bhágavatam se na sex nedívá negativně, spíše ukazuje, jak ho využít ve službě Křišnovi.

Stejně tak se z Bhágavatam dozvídáme, co se stane, když je sex používán nesprávně, za účelem uspokojení smyslů. Výsledky jsou vždy zhojbné, jak můžeme vidět na příběhu Diti a narození jejího syna, Hiranjakašipua (ŠB 3.14).

Příběh Puraňdzany (ŠB 4.25-29) nabízí další dobrý příklad varování, která Bhágavatam poskytuje. Ačkoliv tento příběh popisuje chtivé vztahy mezi mužem a ženou, jak ho čteme, můžeme také vidět výsledky takového chování. Jak Puraňdzana, tak i jeho milovaná žena jsou napadení vojáky času (stáří a smrt) a kvůli tomu podstupují spoustu hmotného utrpení. Nárada Muni vyprávěl tento příběh králi Práčinabarhimu,

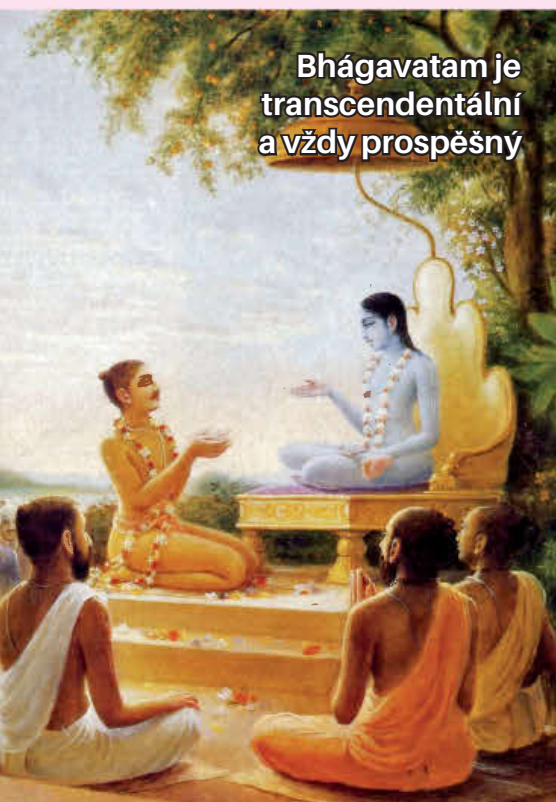

aby ho poučil, jak je důležité jako grihastha žít v souladu s náboženskými principy.

Bhágavatam uvádí obojí: výhody plození dobrého potomstva prostřednictvím řádného sexu, stejně tak jako úskalí, která přináší zao-bírání se sexem pouze za účelem smyslového požitku. Děti tomuto sdělení s pomocí svých rodičů jasně porozumí. Se svými dětmi jsem četla celý Bhágavatam včetně příběhů o Puraňdzanovi a Diti, a díky tomu se naučily důležité lekce o povaze světa.

Už jen tím, že se pohybují ve světě, děti nakonec na informaci o sexu stejně narazí. Není lepší, aby se o něm dozvíдалy nejdříve z Bhágavatam spíš než z televize nebo od kamarádů? Jako rodiče přirozeně musíme pro takové diskuze nastavit hranice, založené na tom, co cítíme jako přiměřené věku našich dětí.

Mé vlastní děti chápaly, že brahmačáři a brahmačáriní neprobírají

detailsy sexu, a tak věděly, že určité otázky jsou pro ně nevhodné.

Dokud jsou děti malé, potřebují porozumět jednomu základnímu principu: ačkoliv je každý v hmotném světě poutaný přitažlivostí k opačnému pohlaví, pokud tuhle touhu umíme zaměstnat ve službě Křišnovi založením oddané rodiny, ta samá přitažlivost nám pomůže dělat duchovní pokrok.

Když Bhágavatam popisuje nádherné tělo ženy, můžeme vysvětlit, jak je ženské tělo přirozeně uzpůsobené ke krmení dítěte. Každá žena by měla být vnímána jako matka, a tudíž by na její tělo nemělo být nahlíženo jako na objekt chtiče. S takovým vzděláním se děti naučí respektovat všechny ženy jako matky.

Ačkoliv některé z odkazů na smyslový požitek, které v Bhágavatamu jsou, mohou pro rodiče být někdy trochu trapné, měli bychom mít na paměti, že Bhágavatam je transcendentální a našim dětem bude vždy přinášet prospěch. Až budou naše děti jednoho dne starší, budeme vděční, že se naučily chápat, kde má sex své místo ve službě Křišnovi. Dáváme jim pevný základ pro žití Křišny si vědomého života, ať už jako grihasthové nebo brahmačáři.

Násilí ve Šrímad Bhágavatamu

V sedmém zpěvu Šrímad Bhágavatamu slyšíme příběh o tom, jak Pán Nrisimha zabil Hiranjakašipu tím, že mu svými drápy vyrval vnitřnosti. Mahábhárata obsahuje scény intenzivních soubojů mezi Pánduovci a Kuruovci, stejně tak jako bezcitné zabítí Abhimanjua, který bojoval sám proti mnoha zkušeným válečníkům. V Křišna knížce zabíjí Křišna spousty démonů a dělá to kreativním způsobem: Bakásuru za zobák roztrhne vejpuř, spolu s Balarámou vyhodí Dhénuku a jeho

Nemusím se bát, Křišna je můj ochránce

démonské přátele na palmové stromy a Aghásuru zadusí. Jsou takové násilné příběhy vhodné pro naše děti, aby je slyšely a četly?

Předně bychom měli pochopit rozdíl mezi dobrým a špatným násilím. Samotný Křišna v Bhagavad gítě (4.8) prohlašuje, že se objevuje, aby osvobodil zbožné a vyhladil ničemy. Když zabíjí Křišna nebo Jeho oddaní, používají násilí k tomu, aby vykořenili ještě horší násilí, stejně tak jako se používá trn k odstranění jiného trnu. Šríla Prabhupáda ve svém výkladu ke Šrímad Bhágavatamu 3.21.50 vysvětluje, že potenciál ochraňovat zbožné a vyhlazovat ničemy je Pánem svěřen i králi za účelem ochrany obyvatelstva a trestání zločinců.

Král nebo vláda samozřejmě také musí rozumět správnému a nesprávnému používání násilí.

Prabhupáda uvádí příklad Ardžuny, který si na začátku Bhagavad gity myslel, že veškeré násilí je adharmické, a odmítal bojovat. Ale poté, co ho Křišna poučil, Ardžuna následoval Křišnovy pokyny a stal se opravdovým následovníkem náboženských principů. Prabhupáda píše, že si nemůžeme vytvářet své vlastní náboženské principy prostřednictvím mentální spekulace. Lidé moderní civilizace si vymýšlejí nedokonalé náboženské principy pomocí vlastní spekulace. „To není dharma. Nevědí, co je dharma a co adharm. Na počátku Šrímad Bhágavatamu je proto řečeno: *dharmah pródždžhita-kaitavó 'tra - dharma*, kterou nepodporují Vědy, je ze šrímad-bhágavata-dharmy vyloučená. Bhágavata dharma sestává pouze z toho, co je dáno Nejvyšší Osobností Božství. Bhágavata-dharma

je sarva dharmán paritjadžja mám ékan šaranan vradža – člověk musí přijmout autoritu Nejvyššího Pána, Osobnosti Božství, a odevzdat se Jemu a všemu, co říká. To je dharma.“ (ŠB 6.1.40, význam)

A tak se v Mahábháratě Pánduovci drží náboženských principů a jsou zmocnění Pánem k tomu, aby bojovali na bitevním poli poté, co všechny mírové pokusy selhaly. Dbají na to, aby během bitvy následovali správné zásady boje, jako je neútočení na někoho beze zbraně, žádné údery pod pás a mnoho dalších z válečnické etikety. Děti, které čtou ve Šrímad Bhágavatam příběhy s popisy násilných scén, budou rozumět, že Pán a Jeho velcí oddaní někdy používají násilí, aby zabili demony a ochránili nevinné.

Tím, že naše děti uvidí Pána jednat takovým způsobem, budou rozumět realitě materialistického života, ve kterém je nemožné nebyť buďto obětí, nebo pachatelem

násilí v té či oné podobě. V hmotném světě lidé páchají na ostatních násilí, protože jejich smysly nebyly uspokojené a oni se tak cítí frustrovaní nebo touží po pomstě. Naše děti budou rozumět, že takové násilí má vždy negativní následky a že Krišna samotný se často objevuje, aby ho zastavil a ochránil své oddané. Takovým způsobem se naše děti cítí bezpečně a jistě pod Pánovou ochranou.

Šríla Prabhupáda v rozhovoru vysvětluje: „To bojování se tady děje proto, že každý chce ovládnout hmotnou přírodu. Takže je tu rozdíl v zájmech. Já chci být pán, ty chceš být pán: teď musíme bojovat. Ale na Vaikuntě, v duchovním světě, tam je jenom jeden Pán a všichni ostatní jsou služebníci. Proto tam je mír.“ (Přednáška, 25. srpna 1968, Montreal)

Ve spoustě televizních pořadů, grafických videohrách i filmech je nekonečné množství bezdůvod-

ného násilí. Na druhou stranu jakoliv násilí, které je popsáno v písmech, se děje za určitým účelem, a jakmile je tento účel naplněný, násilí končí. Děti, které v písmech vidí, jak se násilí používá opatrně a správně, obvykle nebudou projevovat násilí ve svých vlastních životech. Šrímad Bhágavatam je transcendentální, takže nikdy nemůže mít negativní účinek.

Když ale rodiče vybírají oddané filmy, měli by je posuzovat individuálně, aby se ujistili, že jsou dobře napsané a jejich obsah je pro jejich děti vhodný.

Proč Pán bojuje?

V sedmém zpěvu Šrímad Bhágavatam čteme, jak Pán přijal úžasnou podobu napůl člověka a napůl lva, jen aby ochránil svého dětského oddaného, Prahláda. To ukazuje, jak velikou obětí je Pán ochotný podstoupit pro své oddané. Šríla Prabhupáda řekl: „Nenásilí a násilí –

www.govindashop.cz
Soukenická 27
110 00 Praha 1

Vegetariánská
restaurace
Góvinda
V
pondělí - pátek 11-18 Soukenická 27
sobota 12-16 110 00 Praha 1
www.govindarestaurace.cz

všechno je tady v Absolutní Pravdě. Tady máme špatné výsledky násilí, ale když je násilí vykonávané Absolutním, nemá žádný špatný následek, má jenom dobrý následek.“ (Přednáška, 25. srpna 1968, Montreal)
 Když Krišna zabíjí, nejenom že chrání oddaného, ale zároveň tak i osvobozuje démona. Hiranjakašipu a všichni démoni, které Krišna zabil během svých vrindávanských zábav, získali Jeho milost.

Krišna navíc někdy svého oddaného přiměje, aby hrál roli démona a On si tak mohl užívat rytířské zábavy. Šríla Prabhupáda vysvětluje: „Stejně jako my občas vidí-

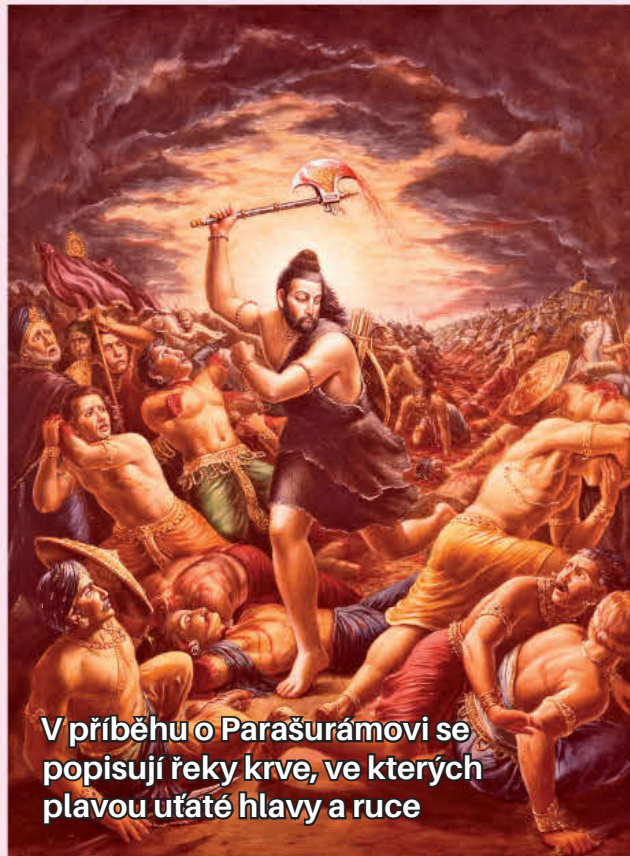
me laškovný souboj, protože ten bojovný duch je tu. Otec a syn, malý syn se pere s otcem. To není souboj, ale jenom laškovný boj. Ale ten bojovný duch je tu. Nemůžete to popřít. Podobně, bojovný duch někdy projevuje i Nejvyšší Osobnost Božství. Když On chce projevít takovou bojovnou náladu, kdo s Ním bude bojovat? Běžné živé bytosti s Nejvyšším Pánem nemůžou bojovat. Proto někteří z Jeho oddaných, někteří z Jeho společníků s Ním musí bojovat.“ (Přednáška, 25. srpna 1968, Montreal)

A zatímco si plní svoji touhu bojovat, Krišna samozřejmě zároveň ustanovuje dharmu na Zemi a rozdává potěšení svým oddaným, kteří oceňují Jeho rytířské vlastnosti.

Témata pro dospělé ve Šrímad Bhágavatamu z pohledu studenta

Rádhiká Ramana sdílí své myšlenky:

Nedávno jsem byl v Belgii v chrámu Rádháděš, kde mě požádali,

V příběhu o Parašurámovi se popisují řeky krve, ve kterých plavou uťaté hlavy a ruce

abych přednášel z Bhágavatamu. Oddaní četli příběh Mahárádže Puraňdžany a v tom konkrétním významu, který mi byl přidělený, byl popis ženských ňader. Prabhupáda velice detailně vysvětluje, jakým způsobem jsou ňadra pro muže přitažlivá. Viděl jsem, že oddaní byli trochu v rozpacích, jak je vzhledem k danému tématu přirozené, a tak jsem začal s vyprávěním své vlastní zkušenosti, jak jsem, když mi bylo kolem deseti let, studoval tu samou část Bhágavatamu se svojí matkou. Bylo to trochu nepříjemné, trochu divné, ale pamatuju si to přesvědčení, které moje matka měla, že pokud je to ve Šrímad Bhágavatamu, je to čisté a dobré pro každého.

Nikdo dnes nedospívá nevinný. Když o sexu neuslyšíme ze Šrímad Bhágavatamu, uslyšíme o něm někde jinde; a když o něm uslyšíme někde jinde, můžeme si být jistí, že to bude z perspektivy smyslového požitku – jak si užít tělo muže, jak si užít tělo ženy a jak toho druhého využít pro smyslový

požitek. Tohle dnes můžete najít v každém médiu, se kterým se setkáte. Je to přirozenost světa, přirozenost Kali jogy. Bylo mnohem hezčí, že jsem byl těmto tématům vystavený skrze Šrímad Bhágavatam raději než kdekoli jinde.

A to samé platí o násilí. Rodiče se občas obávají, že se v písmech popisuje příliš mnoho násilí – zabíjení a bojování – a že jejich děti budou takové scény napodobovat. Někteří rodiče mohou mít pocit, že je to stejný problém jako násilí, kterému jsou děti vystavené ve filmech a videohrách.

Ale mezi těmito dvěma je veliký rozdíl, protože jsou to odlišné druhy násilí.

Šríla Prabhupáda říká, že násilí samo o sobě není nikdy dobré, ale někdy je nezbytné, když všechny dobré argumenty a možnosti selžou. Každý připouští, že jsou chvíle, kdy je násilí nezbytné – Krišna tohle ukázal v bitvě o Kurukšétu, která je popsána v Mahábháratě, když Ardžunovi řekl, aby bojoval.

Co se ale děti učí ze Šrímad Bhágavatamu, je to, že i když situace volá po násilí, my nemusíme převzít iniciativu a spáchat ho sami. Raději ať se o vše postará Krišna. Krišna je Nejvyšší Vládce a On je pořád tady, aby chránil své oddané. To je pointa, která se v nás hluboce zakotví: nemusím se bát, Krišna je můj ochránce.

Ve Vrindávanu jenom Krišna a Balarám zabíjeli demony – nikdo jiný to nedělá. Nanda Mahárádž, matka Jašódá, pasáčekové – oni nikdy nemusí nic dělat. Krišna je vždycky tam, aby je ochránil.

**kamnářství
Pohoda**

734 442 618

www.kamnarstvi-pohoda.cz

Ve Śrīmad Bhāgavatamu je spousta násilí – někdy příšerného násilí. Části příběhu o Parašurāmovi popisují řeky krve, ve kterých plavou hlavy a ruce. Tohle jistým způsobem uspokojuje tu část lidské psychologie, která chce nějakou bitvu a ně-

jaké válčení a něco „drsného“. Ale všechno v Bhāgavatamu je dané v perspektivě, že Krišna je ochránce. Krišna tyhle věci dělá, abychom je nemuseli dělat my. Krišna se o vše postará. Takovým způsobem je násilí umístěné v jeho správné perspekti-

vě, raději než zbytečné násilí, které nacházíme ve filmech. Filmy jsou naplněné nekonečným množstvím zabíjení. Proč? Je to jenom zabíjení pro zabíjení. „Bum, bum, bum“ – bomby a zbraně, ale kdo umírá a proč, to nikdy nikdo neví ani se nezajímá. Zabíjení prostě jenom pokračuje dál a dál, zatímco ale v Mahābhāratě nebo Rāmājaně je za násilím účel. Oddaní Pána slouží Pánu určitým způsobem, za účelem znovunastolení dharmy.

Takováto témata někdy mohou být obtížná, ale vždy bychom měli mít víru, že Śrīmad Bhāgavatam bude vždy prospěšný, protože bude vždy představovat věci správným způsobem. Je mnohem hezčí dozvídat se o světě očima šáster, než se s ním setkat kdekoli jinde – ale můžeme si být jisti, že v tom či onom bodě se s ním prostě setkáme. 🙏

CO JE PRO MATERIALISTU DEN, JE PRO ODDANÉHO NOC aneb pochybné hodnoty kvalit vášně a nevědomosti

Jel jsem jednou metrem jako obvykle z chrámu domů a naproti mně seděl celkem sympatický muž s knírkem. Mohl jsem si ho nerušeně prohlížet, protože totiž něco četl. Vypadal velice spokojeně.

To, co četl, byl křiklavě barevný propagační nákupní leták, což upoutalo moji pozornost. Sledoval jsem se zájmem jeho tiché, ale nápadné reakce na obsah, který měl před sebou a který jsem viděl sice vzhůru nohama, ale dostatečně zřetelně.

Po rychlém a netečném prolistování úvodní drogerie se objevil alkohol. Muži se rozjasňovala tvář čím dál tím více. Představa principu, za málo peněz hodně muziky, inspirovaná akčním časopisem u něj vyvolávala nevýslovný požitek. Když se dostatečně zadarmo opil, blažeností zavřel oči. Po chvilce pokračoval.

Stránky sýrů prošel celkem zběžně, bez zaujetí. Následovaly masné výrobky. Obsažná nabídka salámů a jiných hrůz. Jemu se to ale líbilo a vydržel si to prohlížet hodně dlouho.

To už jsem naštěstí vystupoval s nepříjemným pocitem účastníka konzumní gurmánské orgie, organizované

mezinárodním obchodním řetězcem, a snažil se „opravit“ své myšlení hodnotnější inspirací. Znovu jsem si uvědomil, jak je důležité naplňovat své vědomí těmi „správnými“ věcmi a také toto vědomí dávat a vyhledávat tu „pravou“ společnost a zároveň ji poskytovat i ostatním.

Jinak hrozí uvíznutí v hluboké propasti materialistického požitku, světě televizních kanálů bez skutečného obsahu, propagačních tiskovin, nesmyslných billboardů a jiných lapáků, kterých můžeme být jen svědci s minimální účastí, protože máme na mysli něco „lepšího“.

bhakta Antonín Pavelka 🙏

Je důležité vyhledávat tu pravou společnost

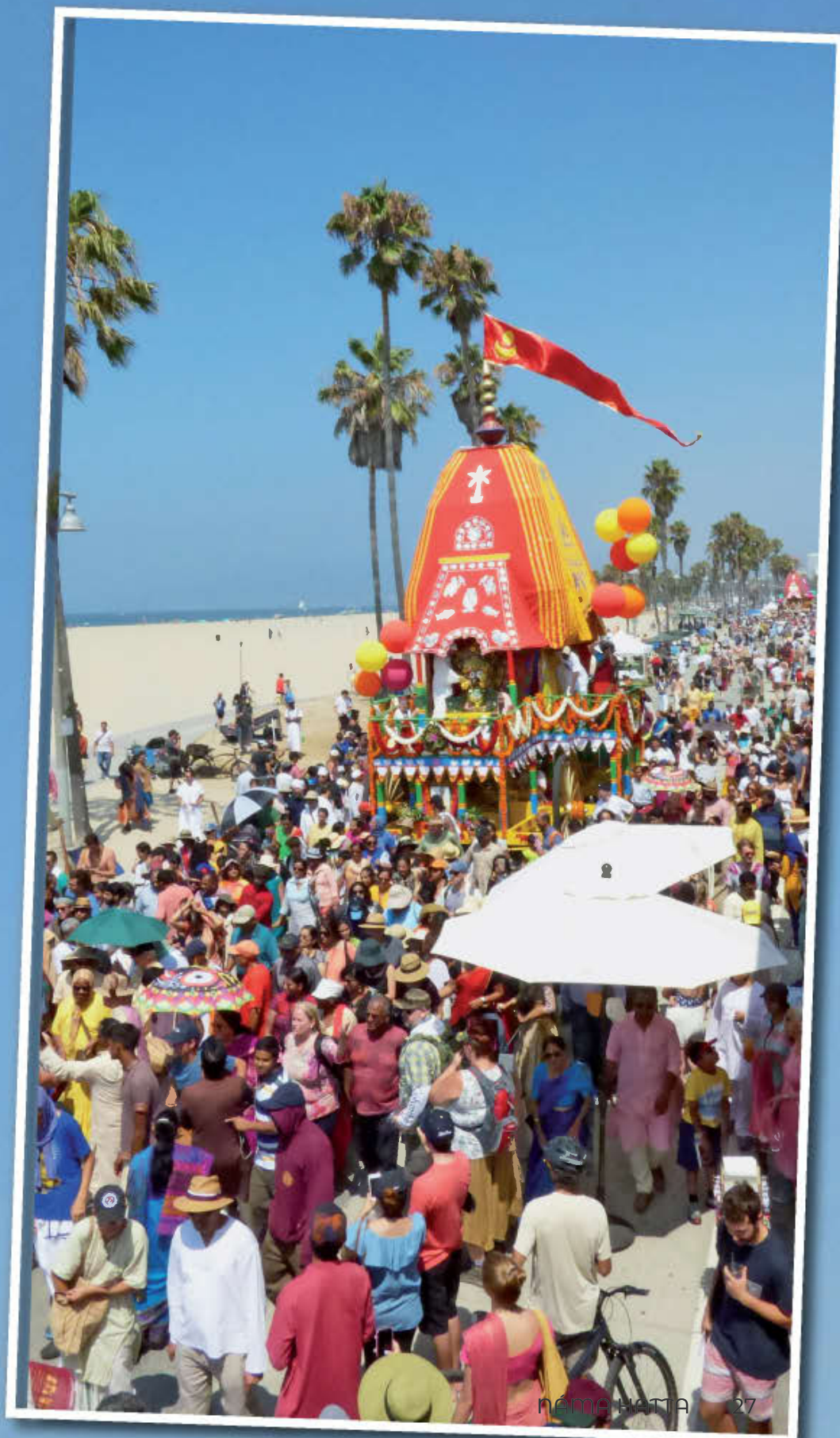
LOVE YOU AMERICA!:-)

Ratha-yatra
v Los Angeles
na vlastní oči

aneb

Amerika
byla poslední
místo na
planetě, které
jsem toužila
navštívit

V létě před dvěma a půl lety nám náš duchovní mistr Bhaktivaibhava Svámí „navrhl“, že bychom měli jet do Los Angeles na Ratha Yatra festival (dále již jen jako RY), pro inspiraci a rozšíření obzorů. Řekl, že je to jeden z nejlépe organizovaných RY festivalů na Západě. Vzali jsme to jako: možná jednou... a po pravdě jsme o tom moc nepřemýšleli. Amerika pro nás byla vzdálená, nikdy nás nelákala. Když s námi mluvil po nějaké době, zmínil se znovu, ale tentokrát už to byl pokyn, myslel to vážně, jen my jsme to hned nepochopili.

Na jaře jsme tedy koupili letenky, napsali chrámovému prezidentovi v Los Angeles (dále jen LA) a posledního července jsme sedli do letadla směr Amerika. Na tváři našeho duchovního mistra jsme viděli radost a spokojenost, že jsme udělali, co si přál. A jak to tak v duchovním životě bývá, když uděláte, co po vás duchovní mistr chce, i když vám samotným to nemusí být zrovna „po chuti“, je to to nejlepší, co jste kdy mohli v životě udělat! Celý průběh cesty a našeho pobytu v Americe byl hladký a extatický, cítili jsme požehnání. Získali jsme tolik inspirace a zažili jedny z nejbláženějších okamžiků v našich životech.

Přípravy

O chrámu a oddaných v LA vám napíšu v dalším článku, teď se zaměřím na festival RY.

Přípravy probíhají samozřejmě několik měsíců dopředu, jak se dozvíte v následujícím rozhovoru s chrámovým prezidentem v LA Svavásou Prabhuem. My jsme dorazili týden před festivalem, přípravy už byly v plném proudu a v chrámu snad nebyl nikdo, kdo by se do nich nezapojoval.

Každé ráno se v chrámu zpívala Džagannátháštakam. Pán Džagannáth se svými sourozenci na oltáři nebyl, protože dle tradice nastydl po koupání během festivalu Snán-játrá, a tak se léčil a připravoval na nadcházející RY festival.

Mátádží z chrámu už 4 dny před festivalem vařily a pekly různé pochoutky, jiné zase připravovaly nové šaty pro Pána Džagannátha a Jeho sourozence, další Nejvyššího Pána léčily... Větší na prabhus byla zaměstnaná v přípravách zázemí a budování festivalového městečka, nákupech i vaření.

Všichni mluvili jen o RY festivalu a celá atmosféra byla naplněná přípravami a extatickým očekáváním. Několik dní před festivalem přijeli pomoci s přípravami oddaní až z Kanady a dalších míst Ameriky a samozřejmě ze slunné Kalifornie.

Můj manžel byl zařazen do skupiny Ratny Bhúšany prabhua, což je oddaný, který se stará o veškeré technické zázemí festivalu. Mimo jiné je i výborný kuchař a toto byl jeho 41. RY festival :). Má celý tým oddaných, z nichž mnozí jsou žáci Šríly Prabhupády a v jejichž

Vše je umístěno na krásné, široké pláži Venice mezi palmami

Božstva milostivě shlíží na všechny, kteří přišli na Jejich festival

společnosti ve společné službě Pánu Vesmíru se můj manžel tetelil blahem :)).

Prakticky pět dní jsem ho neviděla, protože celé dny s prabhusem připravovali technické věci a občas si odskočili i do kuchyně něco uvařit :).

Já jsem se mezitím připojila k mátádžím, které přípra-

vovaly girlandy na vozy – to probíhalo dva dny.

Další důležitou součástí příprav byly Harinámy v Santa Monice a v Hollywoodu (části LA), kterých jsme se s nadšením účastnili. Zpívali jsme, rozdávali prasádky a letáky s pozvánkami na festival.

Den D

V den RY přijeli před chrám čtyři luxusní kabriolety – značek Ford Mustang a Lexus – pro každé Božstvo jeden, a také pro Šrilu Prabhupádu.

Když byli pohodlně usazeni za recitování manter z Brahmá Sanhity Vaišéšikou Prabhusem a jeho žáky, přijela policejní eskorta na motorkách, která doprovázela Nejvyššího Pána s Jeho služebníky a zajišťovala hladký a přednostní přesun bez čekání na semaforech do Santa Moniky, na místo, kde už byly připraveny vozy a oddaní.

Průvod začíná již v 10 hodin dopoledne, trasa v LA není tak dlouhá, něco přes 3 km, ale zato vede přes celou ulici Venice Beach, kde také vrcholí festival a kde je festivalové městečko. Venice Beach je nejnámější pláž v LA, a ulice, která ji lemuje, atrakcemi vzdáleně připomíná Karlův most.

V LA má každý z Pánů svůj vůz a kirtanovou skupinu, takže průvod je dlouhý a vozy proplouvají oceánem lidí. Není neobvyklé, že z různých restaurací vycházejí zaměstnanci s táčem s kelimky s chladnou vodou a zdarma ji nabízí účastníkům průvodu. Festival má v LA zkrátka 40 let dlouhou historii.

Stalo se již tradicí, že v jednom místě hrstka místních – musím to napsat – hysterických křesťanů „láskyplně

Zpívali jsme, rozdávali prasádam a letáky s pozvánkami na festival

vítá“ (jak tomu říkají místní oddaní) celý průvod hrozi-
vými nápisy a výkřiky. A hned vedle nich tam v opačné
náladě vítá Pána Vesmíru s Jeho doprovodem místní
gay komunita. Křesťané se sice snaží RY zatarasit cestu,
ale nakonec je i s jejich nenávisnými transparenty ele-
gantně zakryje obrovská duhová vlajka. To už zkrátka
patří ke koloritu místního festivalu :)).

Mezitím se všichni návštěvníci snaží dostat k provazu
a alespoň chvíli táhnout. Oddaní v čele s Vaišéšikou
Prabhuem a Navína Níradou Prabhuem rozdávají malé
igelitové tašky se sponzorovanými knihami, samolep-
kami a prasádam lízátka a zvou do festivalového mě-
stečka na Venice Beach.

Venice Beach

Když průvod dorazí k festivalovému městečku,
Božstva se usadí na jeden společný vůz hned ved-
le hlavního pódia. Milostivě shlíží na všechny, kteří
přišli na Jejich festival, a přitahují pohledy a srdce
návštěvníků.

Po celý zbytek dne se u vozu rozdává mahá pra-
sádam a prasádam zdarma, na pódiu oddaní zpívají
kírtan a návštěvníci procházejí všechny atrakce festiva-
lového městečka - mnoho stánků s různými prasádam
pochoutkami, zmrzlinou, kokosovou vodou, stanem
Góvinda butik (není to ten z Prahy, podobnost je čistě
náhodná :), stan s otázkami a odpověďmi, s cvičením
jógy, výstavními panely o filozofii, knihami, stan s vi-
deoprojekcí o Šrílovi Prabhupádovi a ještě další, menší
pódium s kírtanem.

Vše je umístěno na krásné, široké pláži Venice mezi
palmami. Festival navštěvuje spousta místních i turistů
a každým rokem patří k očekávaným událostem města.
Kalifornské slunce je velmi silné, takže bez pokrývky hla-
vy a opalovacího krému nepřežijete den bez újmy.

V kabrioletu

Po festivalu Pán Džagannáth se svými sourozenci
i Šríla Prabhupáda opět nasednou do svých kabrioletů
a policejní eskorta je opět doprovodí zpět do chrámu.
Odtud mám na závěr historku, kdy mě jedna máťadží
protlačila do kabrioletu, ve kterém jel Šríla Prabhu-
páda! Po pravdě, hodně jsem se styděla, až tak, že jsem

WWW.RATHA-YATRA.CZ

VSTUP ZDARMA

16.06

FESTIVAL RADOSTI

NEDĚLE 16.06.2019

Festival Vozů
RATHAYATRA

PRŮVOD od 12 hod
KULTURNÍ PROGRAM od 15 hod

Náměstí Republiky, Praha 1

Mezinárodní společnost pro vědomí Krišny

ISKCON

Policejní eskorta zajišťovala hladký přesun bez čekání na semaforech

úplně sklonila hlavu, aby mi nikdo neviděl do tváře, a neudělala si ani fotku :)).

Kdo jsem já, abych měla takovou výjimečnou možnost?! Bylo tam tisíc dalších oddaných, kteří toho byli hodni a zasloužili si to více! Nejvyšší Pán a Jeho oddaní jsou zkrátka milostiví k těm nejpokleslejším. Amerika je přeci země neomezených možností, tak jsem obdržela milost.

Ale špatný pocit to nebyl :))! Jet po LA v kabrioletu se Šrílou Prabhupádou za doprovodu eskorty, bez čekání na semaforech. Not bad. Love You Amerika! :))

Závěr

RY a pobyt v chrámu Nová Dvůrák v LA pro nás byl opravdu velkou duchovní inspirací. Jsme rádi, že jsme

se zúčastnili tak velkého a dobře organizovaného festivalu. Získali jsme cenné nápady, inspiraci i přátele. A byli jsme velmi rádi, že jsme se přesvědčili, že pražská RY je na velmi dobré úrovni, i když je tak mladá a proti RY v LA mnohem menší. Přesto princip a způsob organizace je velmi podobný. To nás inspiruje pokračovat ve stejném duchu a snažit se rozvíjet festival ještě více a více pro potěšení Pána Džagannátha, Baladéva, Lady Subhadry, Šríly Prabhupády a našeho duchovního mistra.

Nenechte si ujít 12. ročník pražského festivalu Ratha Yatra 16.6. na náměstí Republiky.

Úspěch festivalu závisí i na vaší pomoci a účasti! Děkujeme! Hare Krišna! 🙏

Hrůtka místních křesťanů „láskyplně vítá“ celý průvod hroznými nápisy a výkřiky

JEN SE MODLÍM K PÁNU DŽAGANNÁTHOVI

Rozhovor s prezidentem chrámu Nová Dváraká v Los Angeles Svavásou Prabhuem o místní Ratha yatře

Toto je už 41. RY v LA. Kolikátá je to Vaše?

Začal jsem pomáhat v roce 1986, takže toto je moje třicátá první.

Pro kolik lidí při ní vaříte?

Každý rok vaříme pro 15 tisíc lidí. Někdy to rozdáme, někdy ne. Někdy je méně lidí. Od začátku, odkdy jsem v RY zapojen, tedy od roku 1986, vaříme převážně stejné množství.

Festival RY tady v LA je v každém ohledu velice propracovaný. Chcete ještě něco vůbec vylepšovat?

O tom přemýšlíme neustále. To, co jste tu viděli, to nebylo vždy tak veliké. Ten nákladák Festival of India, který tu je, ten je mezinárodní. Cestují po všech festivalech a mají pro to velké zázemí – stany, výstavní panely atd. A my máme stejné množství vybavení. Tudíž je všeho dvojnásobně. Proto jsi musel pracovat tak těžce (směje se a dívá se na Níla Mádhavu d.). Omlouvám se za to, ale děkujeme :)).

Nebo ten stan, kde je umístěno velké kolo. Ten jsme přidali minulý rok. Je to původní kolo z Džagannáthova vozu přímo z RY v Džagannáth Purí. Koupili jsme to přímo od bráhmanů v Purí.

Šríla Prabhupáda na RY v LA nikdy nebyl. Je to tak?

Ale řeknu vám příběh. První RY v LA jsme pořádali v roce 1977. V té době byl Šríla Prabhupáda ve Vrindávanu a byl velmi nemocný. Po festivalu jsme poslali do Vrindávanu fotky a video z RY. Tenkrát byl sekretářem Šríly Prabhupády Tamál Krišna Gósvámí a ten nám poslal krásný dopis. Napsal v něm, že když Šríla Prabhupáda viděl ty fotky a video, tak začal plakat a byl velmi šťastný a děkoval všem oddaným z Nové Dváraky za jejich těžkou práci a za to, že mu pomáhají v jeho misi. Bylo to velmi silné

a dojemné. Takže Prabhupáda požehnal celému festivalu a my jsme byli velice šťastní.

Všimli jsme si, že váš nejužší tým už je poměrně v „letech“. Připravujete nové oddané?

Ano, máme několik oddaných, kteří se zaučují. Někteří z nich přicházejí ze severní Kalifornie už posledních 10 let. Průměrný věk našeho týmu je 62 let. Mně je 66. A nevím, jestli budu schopen v sedmdesáti pokračovat. Doufám, že mi to Krišna dovolí, ale nikdy nevíš...

Základní tým funguje už od začátku v této sestavě?

Ano, posledních 31 let spolupracuji se stejnými oddanými, nikdo nechybí, nikdo to nevzdal :).

Jsme velmi šťastní, že máme upřímné, pěkné oddané, kteří tak tvrdě pracují pro RY.

Máte problémy získávat od města povolení pro festival?

Ani ne, festival už tu má svou historii. Policie má náš festival ráda, říkají: „Vy máte tak hezký festival, nikdo se nepere, nemusíme vůbec zasahovat, je to velice klidné.“

Jedna má tádží každý rok udělá cheesecake pro lidi na úřadech a oni ho milují. A každý rok se ptají: „Kde mám svůj cheesecake?“ :)).

Ale chtěl bych zmínit jednu věc. Přestože to mnoho lidí nevidí, tak čelíme různým komplikacím. Ale máme opravdu expertní oddané. Například Mahánta prabhu – který je původně z Japonska – dělá všechny nákupy bhógy. Náš festival závisí na počasí, problémem může být déšť i přílišné horko, a tak se snažíme, abychom ničím neplýtvali a neutráceli více, než je potřeba. Proto je velmi důležité nakupovat před festivalem opravdu s rozmyslem. Už teď festival stojí 125 tisíc dolarů, což je hodně peněz, a nechceme utrácet zbytečně. Cokoliv z financí zbude, používáme na festival další rok.

Jak se vám daří inspirovat oddané? Viděli jsme, jak je do přípravy RY zapojena celá komunita. Co je klíčem k inspirování tolika oddaných?

Všichni jsme na jedné lodi. Před RY informujeme oddané, píšeme jim, komunikujeme s nimi. Oznamujeme, kolik oddaných potřebujeme na jakou službu atd. Děláme to v takové míře, že toho mají všichni plnou hlavu :).

A taky už to děláme tak dlouho, že každý ví, co bude následovat a co je potřeba. A nejdůležitější je, že chtějí a dělají službu pro Pána Džagannátha. To je nejsilnější motivace. Jezdí sem oddaní z ostatních chrámů, Vaišéšika Prabhu přijede ze Silicon Valley se 100 žáky, oddaní z chrámu ze San Franciska, San Diega, Laguna Beach a další. Každý rok je to extatické, lepší a lepší. Ta jednota se tvoří léta.

Máte představu, kolik oddaných je zapojeno v celém festivalu?

Nejužší tým tvoří 12 oddaných. Každý z nich má svou skupinu, se kterou pracuje, to je kolem padesáti oddaných. A pak máme 12 různých oddělení, například Ratna Bhúšan Prabhu má na starost celé technické zázemí a jemu pomáhá minimálně 30 oddaných. A každý rok přijíždí celý autobus s přibližně třicetkou mladých z gurukuly. Jeden rok přijedou kluci, ti pomáhají se stavěním festivalového městečka, a další rok přijíždí holky, ty dělají girlandy a tak. Když nepřijedou, o to je těžší to zvládnout. A nákladák Festival of India přijíždí každý rok s přibližně patnácti oddanými.

Co máte nejraději na RY vy osobně?

Nálada, ta je extrémně úžasná. Všichni jsou pohromadě, spolupracují, a přes službu na RY jsem s některými oddanými rozvinul přátelství na celý život. Někteří

Originální kolo z Džagannáthova vozu přímo z Ratha yatry v Džagannáth Purí

oddaní jsou mi tak blízcí, jako by to byli moji bratři a sestry. Mám rád náladu přátelství, sdružování se, spolupráci. A mám rád RY, protože Šríla Prahupáda měl RY opravdu velmi rád. To mi pomáhá zcela ponořit mysl do této překrásné události. O RY začínám přemýšlet v lednu a festival máme v srpnu. Po RY je Džanmášta-mí, takže mysl zůstává ponořena v těchto událostech a celou dobu přemýšlím o službě Křišnovi. To mi velmi pomáhá a mám to moc rád.

Také během těch let vidím, že Pán Džagannáth je velice milostivý. Každý rok si říkáme, co se zase stane, jaké budou komplikace. A jsou. A pak se nějakým zázrakem všechno začne dít, jak má. Je to doslova zázrak. Za ta léta jsem se naučil nešilet, nebýt naštvaný, nepřítliš vášnivý nebo se snažit mít všechno pod kontrolou. Ale jen být v klidu, nechat vše na Pánu Džagannáthovi a dělat, co mám.

Vždycky jsou problémy. Nikdy nebyl rok, aby nebyl nějaký problém, ale jen tím, že jsme stáli a soustředění, problém se najednou vyřeší a věc se podaří. To všechno jsem se za ta léta naučil a jsem za to rád.

S tím rovněž přichází opravdová důvěra v Pána Džagannátha a to velmi oceňuji. Od ledna do srpna se jen modlím k Pánu Džagannáthovi: „Pane Džagannáthe, jsem jen Tvůj služebník, to je všechno, co jsem. Prosim pomoz mi udělat tuto službu pěkně.“ A funguje to.

Myslím, že když se takto modlíš, tak se pak upřímně snažíš, dokážeš udělat to nejlepší, co můžeš, a odevzdáš se. 🙏

KRIŠNA VYSVĚTLUJE UDDHAVOVI SYSTÉM JÓGY

Šrí Uddhava řekl: Můj milý Krišno, mudrci, kteří vysvětlují védskou literaturu, doporučují různé procesy, jak dovést svůj život k dokonalosti. Řekni mi prosím, můj Pane, s ohledem na tuto rozmanitost pohledů, zda jsou všechny tyto procesy stejně důležité, nebo zda je jeden z nich svrchovaný.

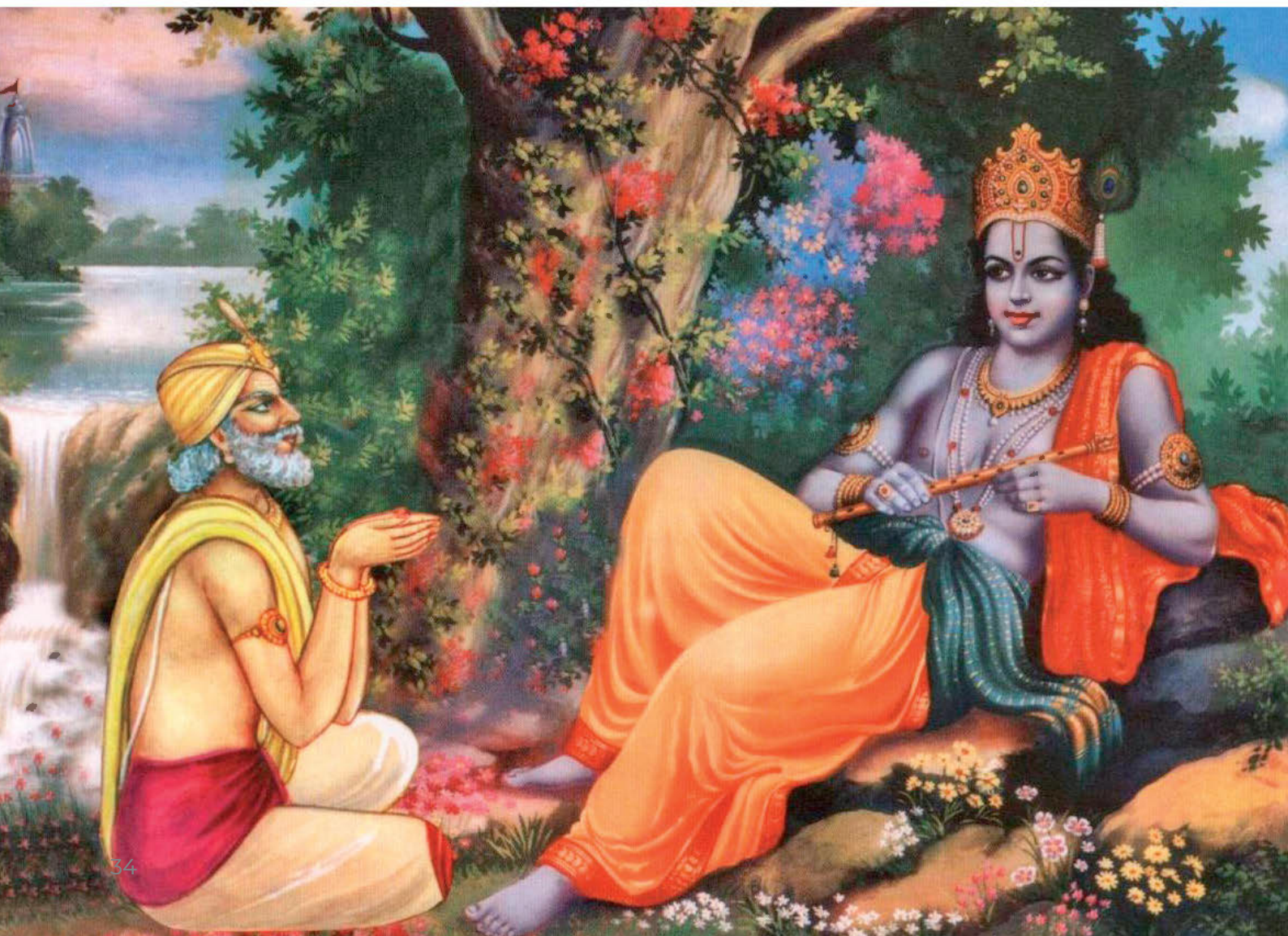
Můj milý Pane, jasně jsi vysvětlil proces čisté oddané služby, kterým oddaný

odstraňuje ze svého života všechny hmotné vazby, což mu umožňuje upřít mysl na Tebe.

Nejvyšší Pán, Osobnost Božství, pravil: Mlivem času byl transcendentální zvuk védského poznání v době zničení ztracen. Proto jsem během následujícího stvoření přednesl védské poznání k Brahmovi, neboť Já sám jsem náboženskými zásadami vyslovenými ve Védách.

Pán Brahmá sdělil toto védské poznání svému nejstaršímu synovi, Manuovi, a od Manua pak totéž poznání přijalo sedm velkých mudrců v čele s Bhriguem Munim.

Z předků v čele s Bhriguem Munim a dalšími syny Brahmy přišlo na svět mnoho dětí a potomků, kteří přijali různé podoby – polobozi, démoni, lidské bytosti, Guhjakové, Siddhové, Gandharvové, Vidjádharové, Čáranové, Kindékové, Kinnarové, Nágové, Kimpurušové a tak dále. Představitelé všech vesmírných druhů spolu se svými vůdci se narodili s různými povahami a touhami, jež vznikly ze tří kvalit hmotné přírody. Kvůli různým charakteristikám živých bytostí ve vesmíru proto existuje velké množství védských obřadů, manter a odměn.

Kvůli velké rozmanitosti tužeb a povah u lidských bytostí je tedy mnoho různých teistických životních filozofií, které se předávají prostřednictvím tradice, zvyklostí a učednické posloupnosti. Jiní učitelé přímo podporují ateistické názory.

Zmatená inteligence

Ó nejlepší z mužů, inteligence lidských bytostí je zmatená. Mnoho klamných energií, a proto nescetnými způsoby hovoří o tom, co je pro lidi skutečně dobré, každý podle svých činností a rozmarů.

Někteří tvrdí, že lidé budou šťastní, když budou konat zbožné činnosti. Jiní říkají, že štěstí se dosahuje slávou, smyslovým požitkem, pravdomluvností, sebeovládáním, klidem, sledováním vlastního zájmu, politickým vlivem, bohatstvím, odříkáním, požitkem, obětí, askezí, rozdávaním milodarů, skládáním slibů, plněním usměrňujících povinností nebo striktní disciplínou. Každý proces má své zastánce.

Všichni, o kterých jsem teď hovořil, získávají svojí hmotnou práci jen dočasné výsledky. Ty skrovné a ubohé situace, do kterých se dostávají, jim přinášejí budoucí neštěstí a jsou založeny na nevědomosti. Dokonce i když si užívají plodů svého konání, jsou plni nářku.

Ó učený Uddhavo, ti, kdo na Mě zaměřují své vědomí a vzdávají se všech hmotných tužeb, se Mnou sdílejí štěstí, které ti, kdo se věnují uspokojování smyslů, nemohou zakusit.

Ten, kdo netouží po ničem v tomto světě, kdo ovládnutím smyslů dosáhl klidu, jehož vědomí je za všech okolností vyrovnané a jehož mysl našla ve Mně úplnou spokojenost, se všude, kam jde, setkává jen se štěstím.

Čistou oddanou službou oddaný odstraňuje ze svého života všechny hmotné vazby, což mu umožňuje upřít mysl na Tebe

Ten, kdo upnul své vědomí na Mě, si nepřeje získat postavení či sídlo Pána Brahmy či Pána Indry, říší na Zemi, vládu nad nižšími planetárními soustavami, osm druhů jógové dokonalosti nebo osvobození od zrození a smrti. Taková osoba touží jen po Mně.

Můj milý Uddhavo, ani Pán Brahmá, Pán Šiva, Pán Sankaršana, bohyně štěstí nebo i Mé vlastní Já Mi nejsou tak drazí jako ty.

Prachem z lotosových nohou Mých oddaných si přeji očistit hmotné světy, které se nacházejí ve Mně. Proto stále kráčím ve stopách svých čistých oddaných,

kterí nemají žádné osobní touhy, jsou zabráněni do myšlenek na Mé zábavy, klidní, vůči nikomu necítí nepřátelství a zachovávají si všude stejné rozpoložení.

Ti, kdo nemají žádné touhy po osobním uspokojení, jejichž mysl jsou trvale připoutané ke Mně, kdo jsou klidní, bez falešného ega, milostiví ke všem živým bytostem a jejichž vědomí není nikdy ovlivněné příležitostmi k uspokojování smyslů, ve Mně zažívají štěstí, jež nemohou poznat či dosáhnout ti, kdo postrádají tuto odpoutanost od hmotného světa.

Oddaného požitek nepřemůže

Můj milý Uddhavo, pokud si Můj oddaný nepodrobil úplně své smysly, mohou ho sužovat hmotné touhy, ale díky jeho neochvějně oddanosti Mně ho smyslový požitek nepřemůže.

Můj milý Uddhavo, tak jako plnoucí oheň mění dřevo v popel, oddanost Mně beze zbytku páli hříchy, kterých se Mí oddaní dopouštějí.

Můj milý Uddhavo, čistá oddaná služba, kterou Mi prokazují Mí oddaní, Mě přivádí pod jejich kontrolu. Ti, kdo se zabývají mystickou jógou, sánkhjovou filozofií, zbožným jednáním, studiem Véd, askezí či odříkáním, Mě takto ovládnout nemohou.

Jedině čistou oddanou službou s plnou vírou ve Mě je možné Mě, Nejvyšší Osobnost Božství, získat. Jsem přirozeně drahý svým oddaným, kteří Mě mají za jediný cíl své láskyplné služby. Touto čistou oddanou službou se i pojídači psů

Jsem přirozeně drahý svým oddaným, kteří Mě mají za jediný cíl své láskyplné služby

mohou zbavit nečistot daných nízkým původem.

Ani náboženské zásady prodchnuté poctivostí a milostivostí, ani poznání nabyté velkou askezí nemohou zcela očistit vědomí osoby, nejsou-li doprovázené láskyplnou službou Mně.

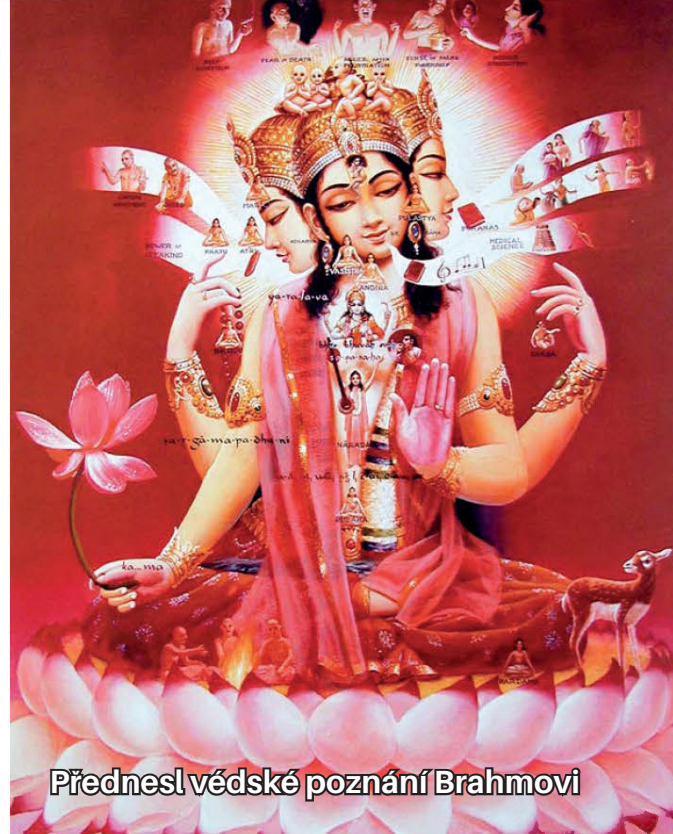
Jak může někomu roztát srdce, aniž se mu ježí chlupy? A pokud neroztaje srdce, jak můžou z očí téct slzy lásky? Jak může někdo s láskou sloužit Pánu, jestliže nepláče duchovním štěstím? A jak může být bez této služby očistěno vědomí?

Oddaný, jehož řeč se někdy zalývá, jehož srdce taje, jenž stále pláče a někdy se směje, jenž se cítí zahanbený, hlasitě křičí a pak tančí – oddaný takto pohroužený v láskyplné službě Mně očisťuje celý vesmír.

Tak jako se zlato tavením v ohni zbavuje svých nečistot a vrací se do svého čistého zářivého stavu, duchovní duše pohroužená v ohni bhakti jógy se oprostuje ode všeho znečištění způsobeného dřívějším plodonosným jednáním a vrací se do svého původního postavení, kdy Mi slouží v duchovním světě.

Když se nemocné oko ošetřuje léčivou masťou, postupně se mu vrací schopnost vidět. Podobně tím, jak se vědomá živá bytost posloucháním a přednášením zbožných vyprávění o Mé slávě zbavuje znečištění hmotou, znovu získává svou schopnost vidět Mě, Absolutní Pravdu, v Mé subtilní duchovní podobě.

Mysl toho, kdo medituje o objektech smyslového požitku, je

nutně zapletená do těchto objektů, ale pokud někdo stále vzpomíná na Mě, pak je jeho mysl pohroužená ve Mně.

Proto by měla osoba zavrhnout všechny hmotné procesy rozvoje, které jsou jako mentální výplody snu, a měla by zcela pohroužit svou mysl do Mě. Když na Mě bude stále myslet, očistí se.

Osoba by si měla být vědomá věčného já a vzdát se styků se ženami a s těmi, kdo se s nimi důvěrně stýkají. Měla by beze strachu usednout na osamělém místě a velmi pozorně soustředit mysl na Mě.

Šrí Uddhava řekl: Můj drahý Krišno s lotosovými očima, jakým způsobem by měl ten, kdo touží po osvobození, o Tobě meditovat, jaké povahy by jeho meditace měla být a o jaké podobě by měl meditovat? Vysvětlí mi prosím toto téma meditace.

Meditace o podobě Pána

Nejvyšší Pán, Osobnost Božství, pravil: Jógí má usednout na rovné sedadlo, které není ani příliš vysoké, ani příliš nízké, udržovat tělo vzpřímené, ale zároveň sedět

pohodlně, položit si ruce na klín a oči zaměřit na špičku nosu. Měl by pročistit dechové kanály praktikováním mechanických cviků zvaných púraka, kumbhaka a réčaka a pak opakovat celou proceduru v opačném sledu (réčaka, kumbhaka, púraka). Poté, co zcela ovládl své smysly, může takto cvičit pránájámu krok za krokem.

Měl by souvisle přesouvat životní vzduch vzhůru, jako vlákna ve stonku lotosu, počínaje múládhára čakrou, dokud nedospěje k srdci, kde se nachází posvátná slabika óm jako zvuk zvonu. Tuto posvátnou slabiku by měl pak dále pozvednout o vzdálenost dvanácti angulí a tam ji spojit s patnácti vibracemi tvořenými s anusvárou.

Takto soustředěný v ómkáře by měl pečlivě praktikovat systém pránájámy desetkrát při každém východu slunce, v poledne a když slunce zapadá. Tak za měsíc ovládne životní vzduch.

Privřené oči má upřít na špičku nosu, má být inspirovaný, bdělý a meditovat o lotosovém květu v srdci. Tento lotos má osm okvětních lístků a vzprímený stonek. Jógí má meditovat o Slunci, Měsíci a ohni, které postupně umístí do květního lůžka tohoto lotosového květu. Má umístit Mou transcendentální podobu do ohně a meditovat o ní jako o příznivém cíli veškeré meditace. Tato podoba má dokonalé proporce, je klidná a spokojená. Má čtyři krásné dlouhé paže, okouzující, nádherný krk, krásné čelo, čistý úsměv a v obou uších, které jsou jedno jako druhé, má zavěšené zářící náušnice ve tvaru žraloků. Tato duchovní podoba má barvu temného bouřkového mraku a je oblečená ve zlaté žlutém hedvábí. Šrívatsa a bohyně štěstí sídlí na její hrudi a zdobí ji také lastura, disk, kyj, lotos

Orlická 9 ♥ Praha 3
otevřeno: Po-Pá 11-20
www.balarama.cz

a girlanda z lesních květů. Její dvě zářivé lotosové nohy zdobí nákotníčky a ozdobné pásky, drahokam Kaustubha a třípytíva koruna. Boky jí zkrášluje zlatý pásek a paže cenné náramky. Všechny údy této nádherné podoby uchvacují srdce a její obličej zkrášluje milostivý pohled. Jógí má odtáhnout smysly od smyslových objektů, má být vážný a sebeovládnutý a pomocí inteligence pevně zaměřit mysl na všechny údy Mého transcendentálního těla. Tak má meditovat o Mé velmi jemné transcendentální podobě.

Poté by měl stáhnout vědomí ze všech částí onoho transcendentálního těla a meditovat jen o Pánově nádherně se usmívajícím obličejí.

Když setrvává v meditaci o Pánově tváři, měl by pak své vědomí stáhnout a upřít ho na nebe. Poté by měl tuto meditaci ukončit, setrvat u Mě a veškeré meditace se vzdát.

Ten, kdo svou mysl zcela zaměřil na Mě, by Mě měl vidět ve své vlastní duši a individuální duši ve Mně, Nejvyšší Osobnosti Božství. Tak uvidí individuální duše spojené s Nejvyšší Duší, tak jako je vidět sluneční paprsky zcela spojené se Sluncem.

Když jógí takto silně soustředěnou meditací ovládne svou mysl, jeho klamné pojetí totožnosti s hmotnými objekty, poznáním a činnostmi velmi brzy zanikne.

*Šrímád Bhágavatam 11. zpěv,
14. kapitola §*

O JEDENÍ MASA

Homér v Odyseji líčí maso pojídající Kyklopy jako lidi strašlivé a Lotofagy, přísné vegetariány, naopak jako národ tak roztomilý, že kdokoliv okusil jejich společenství, zapomínal i na svou vlast a chtěl napořád žít jen s nimi.

Plutarcha, ve svém pojednání O jedení masa, pravil: Tážeš se mne, proč Pythagoras zdržoval se požívání masa zvířat. Já však táži se tě naopak, jakou odvahu musil mít první člověk, jenž poprvé vznesl k ústům rozdrásané maso, jenž svými zuby rozdrtil kosti dokonávajícího zvířete, jenž dal si přinést bezduchá těla, mrtvoly, a do žaludku svého pohlcoval údy, které krátce před tím ještě mečely, bučely, chodily a hleděly.

Jak mohla ruka jeho vrazit železo do srdce citící bytosti? Jak mohl jeho zrak snést pohled na vraždu? Kterak mohl se na to dívat, jak porážejí, dřou, rozsekávají ubohé bezbranné zvíře? Jak mohl snést pohled na cukající kusy masa? Čím to, že již jejich zápach nepůsobil mu ošklivost? Že nebyl zhnusen, odpuzen, hrůzou zachvácen, maje odstranit špinu jitrčících se ran a černou, sraženou krev, která je pokrývala? Neb ještě chvěla se kůže na rožni, sténalo maso pečené půl i syrové zpoila, jak lkalo by zvíře.

Tak asi jistě myslil a cítil, když poprvé přemohl v sobě přírodu a zasedl k této strašné hostině, když poprvé zachtělo se mu živého zvířete, když chtěl se živit tvorem, který se ještě pásł, a když poprvé rozkázal podříznout, rozsekat a upéci ovci, která mu lízala ruce.

Nad těmi, kteří začali tyto kruté hody, a ne nad těmi, kteří jich zanechávají, máme proč se pozastavovat: a tu ještě mohlo by se takové barbarství ospravedlňovat omluvami, jichž naše barbarství však nemá a jichž nedostatek činí nás stokrát většími barbary než je.

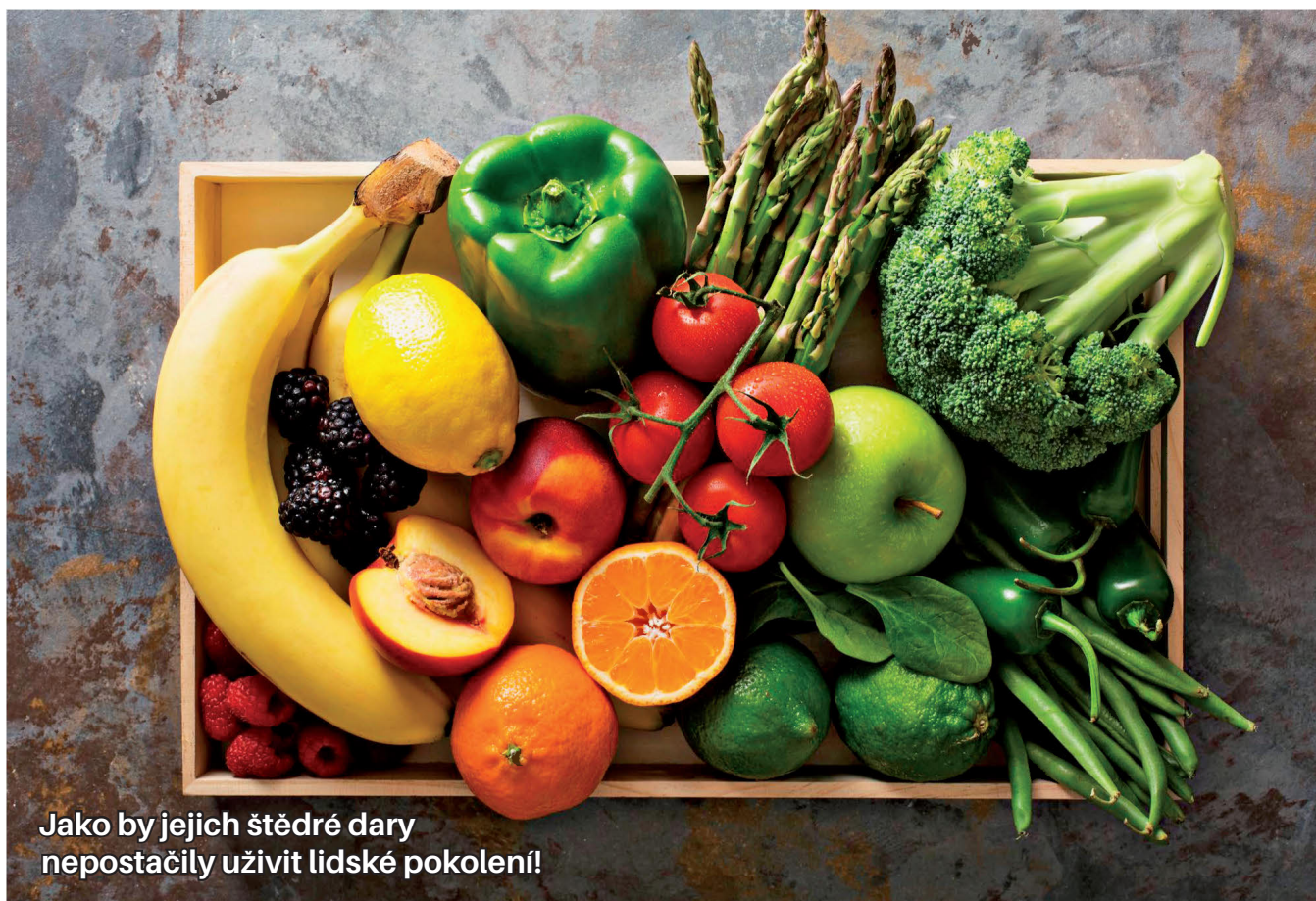
„Smrteľníci, miláckové bohů,“ řekli by nám oni první lidé, „srovnejte časy a vízte, jak vy jste šťastni a jak my jsme byli bídní! Země teprve nedávno utvořená a vzduch parami nasycený nepodrobovaly se ještě řádu ročních období. Nejistý běh řek strhoval všude břehy. Rybníky, jezera a hluboké močály zalévaly tři čtvrtiny povrchu zemského, zbývající část pokryta byla neúrodnými háji a lesy.

Země nevydávala dobrých plodů, neměli jsme nástrojů nutných k jejímu obdělávání, neuměli jsme jich užívat a čas žni nezavítal nikdy k těm, kteří nebyli ničeho zaselí. Tak strádali jsme neustále hladem.

V zimě byl mech a kůra stromů našimi obyčejnými pokrmy. Zelené kořínky pýru a vřesu byly pro nás jako hostina. Když lidé našli bukvice, ořechy nebo žaludy,

Lačníte jen po oněch nevinných a něžných zvířatech, která nikomu neublíží

**Jako by jejich štědré dary
nepostačily uživit lidské pokolení!**

tančili radostí kolem dubu nebo buku při zvuku rolnické písně, nazývající Zemi svou živitelkou a svou matkou. Byla to jediná jejich slavnost a jediné hry, zbytek života pro člověka znamenal jen bolest, strádání a bídu. Když konečně Země oloupená a holá neposkytovala nám již ničeho a my byli nuceni hřešit na přírodě, abychom se zachovali při životě, raději jsme jedli ty, kteří sdíleli naši bídu, než abychom spolu s nimi zahynuli."

Ale kdo vás, lidé ukrutní, když již bídy na Zemi není, nutí prolévat krev? Pohledte, jaký nadbytek statků vás obklopuje. Kolik plodů vydává Země, jaké bohatství dávají vám pole a vinice! Kolik zvířat nabízí vám své mléko k obživě a své rouno k odívání! Co ještě od nich žádáte a jaká zuřivost pudí vás páchat tolikerou vraždu, kteříž oplýváte statky a přecpáváte se pokrmy?

Proč lžete proti své matce, vyčítajíce jí, že vás nedovede uživit! Proč hřešíte proti Cereře, vynálezkyni svatých zákonů, a proti vlídnému Bacchovi, utěšiteli lidí? Jako by jejich štědré dary nepostačily uživit lidské pokolení! Jak můžete si tak troufat, že na stolech svých mísíte kosti mezi sladké jejich dary a spolu s mlékem pijete také krev oněch zvířat, která vám je poskytují?

Pardálové a lvi, jež nazýváte dravými šelmami, následují své pudy a zabíjejí zvířata, aby se uživil. Ale vy, stokrát dravější než oni, potlačujete v sobě bez nutnosti pud, abyste se oddávali svým krutým rozkošim.

Zvířata, jež vy jíte, nejsou ona, která jedí ostatní: vy jich ani nejíte, oněch masožravých zvířat, vy je toliko napodobíte: vy lačníte jen po oněch nevinných a něžných zvířatech, která nikomu neublíží, která se k vám vinou, která vám slouží, a jež v odměnu jich služeb pojídate.

Ó, vrahu proti přírodě! Pokud máš za to, že ona tě tak uzpůsobila, abys požíral své bližní, bytosti z masa a krve, žijící a cítící jako ty, potlač tedy hrůzu, kterou ti takové hody vnukají, zabíjej zvířata sám. Myslím totiž tvýma vlastníma rukama.

Bez nástrojů, bez nože. Rozsápej je drápy jako lvi a medvědi, zakousni vola a roztrhej ho, zatni své spáry do jeho kůže, sněz to jehně za živa, hltej jeho údy ještě teplé, vypij mu duši s krví! Ty se děšíš! Ty si netroufáš ucítit mezi svými zuby cukající maso! Ubohý človče, ty počínáš tím, že zabiješ zvíře a pak je sníš, aby jaksí zemřelo dvakrát.

Nedosti tomu: mrtvé maso ještě se ti hnuší, tvé vnitřnosti ho nedokáží strávit. Je třeba ho přetvořit ohněm, vařit, péci, kořenit ho látkami, které ho změní k nepoznání: musíš mít uzenáře, kuchaře, řezníky, vůbec lidi, kteří ti uspoří hrůzy zabíjení a přiodějí mrtvá těla tak, aby tvůj smysl chuti, obelstěn tímto obalem, neodmítl, co se mu přičí, nýbrž s chutí pojídal mrtvoly, jichž pouhý pohled by oko sotva sneslo.

Emil, neboli o výchově 🐾

SUROVINY:

2 lžice sezamového oleje + na zakapání
1 menší květák
1 pastinák (nebo kořenová petržel)
1 lžice nasekaného zázvoru
cca 500 ml vody
200 ml kokosového mléka

KOŘENÍ:

půl lžičky mletého kardamonu
špetka mletého muškátového oříšku
sůl
pepř

POSTUP

Květák rozeberte na růžičky, košťál očistěte a nakrájejte na menší kusy.

Pastinák oloupejte a nakrájejte nahrubo.

V hrnci rozehejte olej a orestujte zeleninu.

Několik malinkých růžiček květáku si ponechte na dozdobení bokem. Pak přidejte zázvor a koření. Nechte rozvonět a zalijte zhruba 500 ml vody, aby byla zelenina ponořená. Když je uvařená doměkka, přidejte kokosové mléko. Rozmixujte dohladka a nakonec dochuťte a ozdobte citrónovou šťávou, čerstvým koriandrem, medem, solí, malými kousky chilli, sezamovým olejem, květákem a smaženými kousky tofu.

S láskou a oddaností obětujte Šrí Krišnovi.

NA DOCHUCENÍ:

čerstvé chilli
čerstvý koriandr
sezamový olej
med
citrón
tofu

KVĚTÁKOVÝ KRÉM S TOFU

Recept poskytl
bhakta Petr Malý

